

OBLJUBE IN ZAOBLJUBE

Vodi: Lana Prancer, Brežice, 18.2.2017

Samo še malo prosim.

Takole. Končno lahko nekako tudi pričnemo. Najprej en lep, topel, srčen pozdrav od vseh Nas, kateri smo se zbrali za vas.

Predvsem veliko Svetlobnih bitij je danes povezanih v vaše svetove, tako, da se energija pretaka in preusmerja prav v tiste trenutke, tistega časa in tistega zavedanja, kjer se nahajate tudi vi, čisto sami.

Tako v temu kontekstu bodo potekale tudi daritve. Tako, da, morda boste zaznavali malce večje vibracije ali višjo energijo. Tako, da se bomo poskušali čim bolj razblinjati ali postopoma podajati tudi energijo daritev, tako, da ne bomo motili vašega poslušanja ali sodelovanja, v konceptu tudi sprejemanja.

Danes je čas sodelovanja ali nekakšne komunikacije pripadala prav Meni ali našemu popotovanju in Sem danes izbranec Jaz, v sodelovanju tako iz smeri Zemlje, iz smeri Neba, iz strani Teme, globočine in vsega, kar ostaja in kar je nekako povezovalnega in tujočega.

Tako, da danes, prvič v nekakšnem takšnem sodelovanju in nekakšnem prepletanju, tako da upam, da Mi bo nekako vse skupaj nemoteno potekalo tudi v prevodu in v Veličini. V ozadju Mi bo pomagal **Oče Vnebovzetovstva**. Izza ozadja **Brahma Brahmanjurski Visočanski**. Iz Moje, nekako diagonalne leve strani podpira sferni svet prav **Jezus Sam**, od koder potekajo tudi daritve in Visočanska podajanja. Izza drugega dela diagonalnega predela pa prehaja tudi **Jorgovan** ali nekako Njegova postavitve, več kot milijon različnih privržencev, kateri sodelujejo in poslušajo tudi v svetovih nekompaktnosti prav po Njegovi strani.

Moje imenovanje je Karkansan. Tako Me zovejo in nazovejo. Miransan – Karkansan. Tako Me nekako lahko nazovete tudi vi, čisto sami.

V sodelovanju koncepta Zemlje pa Mi lahko preprosto pravite le Markosan. Tako nekako čisto preprosto, da bomo ustvarili ta postavitveni red ali uvodni predel.

Tematika, katera je danes izbrana je nekako postavljena v predelu zahvale oziroma tudi tistega, kar se pretaka v zaobljubah ali obljubah.

Tako tanka linija med obljubo in zaobljubo je tisto nekaj, kjer je nekako postavitve v konceptu – mislimo, da vibracija glasu malce pada, tako, da bi prosil, da malce povišate energijo, zato, da Bom nekako enakomerno lahko prevajal tudi v drugih sferah. Tako, da prosim, ne Mi zniževati ali utišati nekakšnega zvoka.

V prevodu namreč skozi vaš zvok, skozi vašo frekvenco prehaja v globočino Teme odsev. Tako, da, prav po vibraciji vašega odseva tega mikrofona prehaja v globočino prevod, do koder želim tudi, da oddamo točno tistim ujetim dušam, katere so ujete in ujetnice v vašemu konceptu. Ponižna zahvala.

ZAOLJUBA ALI OBLJUBA

Zaobljuba ali obljuba – navidezno zelo tanka linija, tanka postavitev med tem, kaj je eno in kaj je drugo. Velika razlika v naših svetovih. Mala razlika ali tanka ločnica v vašem konceptu.

Marsikdo se je nasmehnil, ko je prebiral vabilo: »Zaobljuba ali obljuba, hm, saj je eno in isto!« Pa še zdaleč ni temu tako!

Zaobljuba je nekaj mogočnega, nekaj velikega in nekaj, kar se pretaka v večnosti iz večnosti.

Obljuba pa je kratkotrajna, tukaj in sedaj, v temu momentu tega časa in tega zavedanja. Torej, po težnosti nekako v globini ali v globočini približno enaka, a zelo mogočna.

Obljuba je tisto, kar vi v konceptu dajete preko tekom dneva, preko takšnih kratkih momentov, kjer drug drugega podpirate, se nekako ne omejujete, ampak si podajate dlan ob dlan.

To je nekako takšna kratka obljuba ali nekakšna predanost preko tega življenja, tega trenutka, v temu vstajenju.

Kadar pa imate ZAOLJUBE pa pomeni, da preko zaobljube časa in zavedanja prehaja, kjer se zaobljubljate in podajate v večnosti.

Zato se Bom nekako podal prav v smer zaobljube.

ZAOLJUBE

Kaj se dogaja v času zaobljub?

To je zaobljuba, povezana iz dogovorov, predno vstopate v svet usode oziroma predno se potopite v svet karme in na koncu v vdah živega življenja ali popotovanja.

To pomeni, da v konceptu, v kateremu se nahajate ali v kateremu se postavljate, je to neki dogovor ali kot sveta zaobljuba pred Svetniki tistega časa ali tistega zavedanja, pred katerimi se zaobljubljate, da boste v nekemu konceptu tudi naredili in zapeljali svet, čas ali prostor zemeljskega vdaha ali življenja v sam začetek ali preoblikovanost.

Zaobljuba je nekaj, kar torej potrja predno prehajate v svet usode in predno se spuščate v svet karme in na koncu v vdah živega življenja ali tukaj, kjer se nahajate.

Torej, zaobljuba, da boste vi nekaj naredili Zgoraj in pretočili in se povezali Spodaj.

POROČNA ZAOLJUBA (prva sveta zaobljuba)

V zaobljube se običajno povezujejo poroke.

Poroke se tiste, katere se nekako iz življenja v življenje ali popotovanje, potem tudi podajajo. **Zaobljuba je tisto nekaj, kjer se vi, predno vstopite v svet usode ali v svet popotovanja, zmorete postaviti v takšnem konceptu, da si dorečete, s kom boste nekaj ZAKLUČEVALI.**

Zaključki so zaobljube.

To pomeni, da v konceptu življenja se zaobljublujete, da boste z nekom živo živeli in se zaobljubite, da boste z njim tudi prehajali nazaj.

Zaobljube so tako zelo svete in čiste.

Vendar, v času Zemlje zaobljuba izgublja svoje mesto ali svojo potrpežljivost. Predvsem gostoto, gmoto in kvaliteto.

Zaobljube so vam tako kot obljuba, katero vi izustite, podajate in vedno znova dajete drug preko drugega.

Zaobljuba je torej ena izmed najbolj svetih postavitev, ko se pred Božanstvi, pred Bogom, pred vsem, kar je Zgoraj kot Nebo, **zavežete**, da boste morda z nekom v dobrem ali v slabem.

Z ZAUBLJUBO SI NAREDIMO UROK

Ko si date zaobljubo, si naredite urok. Urok je tisti, kjer se ustvarja energija, katera vaju preplete in ustvarja novo energijo.

Ko se zaobljubite, ko se zavežete pomeni, da partner v partnerico preda karmo in ona svojo karmo pretoči in se poveže, ne le ena na ena, ampak družinsko, generacijsko in se preprosto prične povezovati v konceptu vsega, vsemogočnega.

To pomeni, da se v istemu času generacije, rodbine medsebojno prepletejo.

Tako kot bi imeli na eni strani sok ali vaš sirup, na drugi strani pa bi imeli vodo in vse skupaj bi poskušali zmešati in premešati in nastane ena nova gmota.

Vendar, najbolj čista energija postane vibrirna in lahkotna.

Torej, če v partnerskem odnosu nekdo višje zavibrira od drugega in je po kvaliteti vstajenja, življenja, načina mišljenja, načinu komunikacije, načinu dotika, načinu izražanja ali vsega, kar je, kar bode, oziroma, kar obstaja in postaja, višje zavibrira v kvaliteti, v srčnosti ali ljubečnosti, pomeni, da točno na takšni postavitvi ta postane **prevodnik**.

Zato je takoj nekako obtežitev, ko prevzamete drug od drugega priimek in se nekako skozi to obtežujete.

Če pa je partner v odnosu nekega koncepta rodbine razbremenjen, da so si nekako posamezniki zmogli izboriti življenje ali postavitev v takšnem kontekstu, da teče nemotena energija naprej, v ljubezni in v harmoniji, zna biti potem medsebojna vez pri obeh partnerjih lahko zelo nekako enakopravna. Ni prelivanja iz ene strani v drugo, ampak je razbremenjujoča.

Zato v takšnih konceptih, ko se dva povežeta, ko se dva usklajujeta ali uskladita pomeni, da v takšnem kontekstu se zmora partner ob partnerju višje vzdigniti ali pa toniti.

Zato nekako tako navidezni prevzem priimka postane breme ali pa razbremenitev – zavisi od posameznika, zavisi od generacijskega zapisa, predvsem pa od načina življenja.

Kaj ima tukaj veza zaobljuba?

Vsekakor jo ima! Ker ta povezovalna energija, kjer si dva dahneti »DA« in se **pred Bogom**, pred Božanstvi, pred Nebom, Zemljo, podzemlja, materije in vsega, kar je tukaj in sedaj vpetega, **zaobljubita zvestobo, zaobljubita predanost, ZAUBLJUBITA pomoč drug drugemu, zaobljubita finančno podporo drug drugemu, si zaobljubita, da se bosta podpirala in si omogočala rast – takšno ali drugačno, se pravi, si delata UROKE.**

In ti UROKI so ZAUBLJUBE, kjer se v sveto energijo, v strani ljubezni, vse skupaj tudi poda.

Zaobljuba podana pred Bogom, ne pred občinskim svetom, ampak pred Bogom, postane sveta in ujeta.

To pomeni, da morate v takšnem konceptu vi izjemno, izjemno paziti, kakšne zaobljube si dajete. Naredite si kratkomalo ujetost preko poročne vezi, preko vdaha ali izdaha.

Zato je zelo pomembno, da, ko si dajete zaobljube, da se zavedate, da delate urok. Urok pomeni, da kreirate energijo in ta energija shranjuje kot ZAUBLJUBA pred nekom, kateri vas posluša in shranjuje vašo energijo pomeni, da shranjuje vsako vašo misel, vsak vaš utrip.

DAJANJE IN SPREJEMANJE ZAUBLJUBE

Ampak, pazite to!

V času dajanja zaobljube je izjemnega pomena, kako ste srčno naravnani.

Če ste v srcu tisti moment, ko se daje zaobljuba, ste ali ste bili res iskreni in ste se res radostili in veselili vsega, kar je tisti trenutek podanega, ker ste tako čutili, ker ste ljubili, ker je to tisto nekaj, kar čutite, da je prav, pomeni, da dobite poseben ovoj ali posebno prosojno energijo, katera vas prične **razbremenjevati**.

V momentih ali v primerih, ko si nekdo daje zaobljubo in je najprej z mislimi čisto drugje, s čustvi popolnoma drugače usmerjen, kadar je v mislih in taktiziranju zelo dobro predan, **da razmišlja, kaj vse bo pridobil skozi poroko in ugonobil drugega ali karkoli pridobival skozi premoženjsko stanje in skozi to reševal in razreševal, planiral in taktiziral** pomeni, da v tistem momentu zaobljube **sam sebi daje okovalo**.

To je drugo okovalo, katerega dobivate pri obljubah ali zaobljubah. Zato imate občutek, da se vam včasih zgodi, da vas nekaj ali nekdo duši.

Tisti, kateri je bil srčno predan lesketa. Njegova energija postane lahkotna in nekako vibrirno lesketajoča se in ne dobiva okovala.

V času zaobljube je izjemnega pomena, kako in na kakšen način pristopate pred Boga, pred Stvarstvo, pred Nebo, pred vaše Usojevalce, pred vaše vodnike in vso Stvarstvo nad vami in predvsem v Stvarstvo pod vami.

Tako kot imate Zgoraj, energijo zgornjega polja, imate energijo spodnjega polja. Vi hodite, ali polzite ali drsite skozi življenje v neki navidezni zlati prelomnici ali zlati sredini, kot ji pravite ali jo opevamo.

To pomeni, da v času sprejemanja zaobljube je vaša srčna naravnost lahko popolna predaja drug drugemu, kar se vidi na obličju človeka samega, kar pomeni, da človek sije.

Z NEISKRENO ZAUBLJUBO SEBI DAMO OKOVALO

Ali pa v času momenta opazite, v času momenta zaobljube, da Bom pravilno prevajal, predajate drug drugemu lahko obtežitev ali pa sami sebi dajete okovalo.

Okovalo dobivate, ko nimate srčne energije odprte, kar pomeni, da lažete. Kar pomeni, da se pretvarjate. Kar pomeni, da taktizirate. Kar pomeni, da delate sami sebi navidezno uslugo. Vendar, še zdaleč to ne bo usluga, ampak bolečina, katero boste na kasnejši rok, zaradi vašega taktiziranja, zaradi vaše neiskrenosti in taktizirane predanosti, poskušali ugonobiti tistega, kateri vas ljubi, sprejema in s srcem predaja vso energijo vam v upanju, da je izbral prav in da je to tisto, kjer bo medsebojna komunikacija, ljubezen, predaja njemu podajala v življenju luč ljubezni v večnosti naprej.

Zakaj okovalo?

Ker srce ali globina, ko vi niste srčno, iskreno predani v predaji zaobljube, da niste v ljubezni ali v tej harmoniji, vas podzemlje dejansko takoj ugonobi. Ujame vas in vas okuje.

Tako ali tako dobite eno okovalo takoj, ko se naredi ali zaključi zaobljuba, se naredi ta partnerska vez. Dobita oba okovala okoli vratu.

Vendar, to je posebno okovalo, katerega dobite kot generacija, kot predaja – se pravi, ko se dva zavežeta pred Bogom, pred Božanstvi.

Vendar, to okovalo, katerega pa vi sami sebi povzročate, pa ga dobite prav v momentu in času zaobljube.

Kako se izrazi?

Zaobljuba se izraža v njegovi, na primer, če je moški neiskren v času zaobljube ali iskren navidezno za sebe, pomeni, da se počuti v vezi nadzornega, hladnega, ljubosumnega, posesivnega. Se pravi, ves čas je v odmiku in v nadzoru in v taktiziranju. Ni harmonije. Ni tistega, kjer bi spontano vse skupaj teklo.

To pomeni, da ste si sami sebi zanko ugonobili okoli vratu.

Če bo oseba, katera je bila v času zaobljube do vas iskrena, vas v ponovnem vstajenju to ne bo rešilo ali odrešilo lastne grenkobe, katero ste jo, in težo bolečine, ustvarjali nad partnerjem v času končane ali vzgojene, privzgojene, naučene ali podarjene zaobljube.

Zato bodite zelo zelo previdni, ko si dajete določene zaobljube, v kakšnem stanju ste.

Ne bodite zlagani! Zlaganost vam daje bolezen. Zlaganost vam daje bolečino. Predvsem pa vam zlaganost daje hudobo in zlobo, s katero se boste soočali.

Ko vi vibrirate na določeni točki nekega življenja, ali Zemlje ali nekega popotovanja, Bom dejal, se skozi vašo srčno energijo lahko opriete nečesa, kar je Zgoraj ali pa nečesa, kar je Spodaj.

Saj veste!

Tisto, kar je taktiziranje, se povezuje z egom. Ego pa se povezuje s spodnjim poljem in postajate vedno večja grimasa, vedno večja bolečina. Vedno večje zlo postajate. Sami pa se morda tega ne zavedate.

Vendar, tisti, kateri ste naredili prav to oziroma delajo prav takšne postavitve, točno veste, da ste popolnoma nesrečni, vendar točno veste, kaj hočete iz zakona ali zaobljube povleči ali pridobiti.

Vendar, dragi moji, toliko, kot boste na račun drugega pridobili, boste dvakrat ali desetkrat več izgubili v drugih tehtanjih.

In ne le to!

V naslednjemu življenju, kar zagotovo tudi pri vas je, ne glede na to, ali boste imeli karmično luščenje narejeno ali ne – **če ste v temu življenju to naredili ali postorili, skozi svoje dejanje, skozi svoje življenje, skozi svoje taktiziranje sami sebi ustvarjate vedno znova vsak dan. In vsak dan je bolečina. Vsak dan je taktiziranje. Kar pomeni, da sami sebi kopljete zanko, iz katere ne morete izstopiti, vse doklér, dokler se tega ne ozavestite in ne izpustite, da dejansko dojamete, da ne morete na račun drugega v nečemu doprinesati sami sebi.**

Pred svetom Stvarstva se zaobljubljate, da boste nekaj naredili in potem hočete nekaj v obratni smeri. To je za vas fizična poguba.

Zato bodite, dragi moji, izjemno pozorni v času zaobljub, v kakšnem stanju ste!

Če ste sitni, si rajši zaobljube ne dajte. Počakajte, morda leto ali dve, da vas mine jeza. Ali pa uro ali dve, da se energija približno umiri.

V času zaobljube morate res dihati drug z drugim.

Če ne dihate drug z drugim, bo vaš zakon porazen. Zakaj?

Ker se vaša energija predanosti ali zaobljube, se pravi, ta povezovalna energija medsebojno ustvari in je prhka. **Ni kompaktno zlita. Kar pomeni, da partnerja nikoli ne bosta harmonično se povezala, vendar bo vedno eden nadzorni, bo takšen zakon živa polomija.** Bolečina za enega ali razjeda za drugega. Jeza ali nespoštovanje iz ene strani ali iz druge, se pravi, neharmoničen odnos.

Zato bi vam v temu konceptu, ko dajete zaobljube res svetoval – ne vzemite to kar nekaj, tako. Zaobljubljate se pred nečem, kar vam je sveto le navidezno.

Ko se boste ozavestili, da je vsaka energija, vsaka misel spomin. Spomin pa nastane samostojna gibljiva gmota ali gmotica, kot duh od duhá, kateri se preliva in vas vedno znova vakuumira pomeni, da za vsakim spominom, z vsakim trenutkom, katerega vi v času zaobljube podajate, na vas nastaja takšna, kot lepljiva gmota. In s to lepljivo gmoto, katera

ne vibrira iskreno in se ne preda na partnerja, se lima ali »pritrđava«, pritrđuje, pričvrščuje – kako naj se drugače izrazim?, na vašo avro. Skozi vašo avro ta luska ali ta energija počasi dobiva gibljivo enoto, lasek. Ta gibljiva enota se poveže skozi določeno poro na samemu telesu. Gre v notranjost, vse do zasnovnika. Zasnovnika veste – to ste vi, kot zadnja živeča enota. To je takšna kepica avričnega ovoja. Mali pa ste tako kot za ta prstek ali za ta nohtek, če ste nekako bolj male energije.

Energija zasnovnika raste šele z ljubeznijo in ne s sovraštvom.

Zato se tudi vidi. Tisti, kateri imajo ljubezen, so ljubeči, so iskreni, so predani. Njihov zasnovnik raste. Ker samo ljubezen se kopiči v zasnovni energiji, v tej zadnje živeči energiji in to vas tudi osvobaja. Zaradi tega, ker vas osvobaja, kot zasnovnik rastete, se odpira samostojen kanal, preko srca v višini ali v veličini, tako Zgoraj in nikakor ne spodaj.

To pomeni, da ste duše, ljudje ali posamezniki res potem iz strani ali iz časa zaobljube pred nekom ali nečem, se pravi, pred tistimi Bitji, pred katerimi ste se zavezali, kateri so bili z vami še v času, predno ste prešli v usojeni svet ali ste se spuščali navzdol, bili prisotni in ste se pred Njimi **zaobljubili**. Točno oni vas v času vaše rasti poslušajo in pričnejo tudi sodelovati z vami.

Zato ne morete nadzorovati besedno, koga boste kdaj nazvali, koga boste poklicali, s kom boste sodelovali – ali z Nebom ali Zemljo. Zato je dejansko nesmiselno klicati nekoga. Ker tam, kjer vi iskreno, srčno odprete, samo Bitje pride do vas, točno tisto, katero vam bo pomagalo.

Zato prenehajte imenovati, koga točno hočete. Kako mislite »hočete«?

V času zaobljube dobite posebna Bitja, pred katerimi ste se zavezali Zgoraj in katera potem, ko je iskrena energija odprta, ko vi, kot zasnovna energija rastete skozi dejanja in delo, se odpre kanal in tudi ta Bitja prihajajo do vas. In po določenemu postopku se potem tudi spustijo v kanal in pričnejo v simbiozi paziti, sodelovati in vas tudi usmerjati.

Zato ljudje, kateri imate to ljubečnost v sebi, imate desetkrat bolj razvit navidezno Instinkt. Instinkt pa je tisti, kateri prijateljuje s temi Bitji, od koder prehaja tudi on sam.

Torej, Instinkt se aktivira in zmore privabiti ali k sebi pridobiti nove, navidezne ali stare kompanjone, sodelujoče, s katerimi in od koder izhaja tudi on sam, je to tisto nekaj, kjer vi lahko dodatno zacvetite, žarite ali preprosto sebe tudi radostite.

Zato zaobljube ostajajo v večnosti.

Ko se vi ZAOLJUBITE pomeni, da se vsa energija lahko pretoči do vas in prične sodelovati iz Neba okoli vas. Zato nekateri, res, v času veze ali tega spoštovanja res rastejo, cvetijo. Prav vidite na obrazu, da so navidezno zaljubljeni skozi celo življenje prav zaradi tega, ker z njimi pričnejo nagonsko, podzavestno ali zavestno sodelovati Bitja Svetlobe in se gibajo okoli njiju, predvsem okoli tistega, kateri je srčen in iskren.

Če se enaka dva, nekako v zakonu ali v zaobljubah najmeta pomeni, da je takšna zveza lahko obsojena na popolno ljubezen, na popolno predanost. In takšna ljubezen tudi ostane in se ohranja v večnosti.

Takšen par, takšne predanosti v času zaobljube običajno tudi pripelje do točke, da res zaključita in fantastično postavita zapise, spomine in se potem ponovno rojstvo več ne odpira, ampak generacijsko zmoreta zapreti tudi ta pol. In zato se takšni posamezniki ali posameznice ali pari potem več ne rojevajo več v zemeljskemu času.

Takšna duša je izpolnila vse, kar se je dogovorila Zgoraj, je izpeljala tudi spodaj. In tukaj potem postane vse sveto, čisto in gibljivo. Takšne duše najdejo večni mir v večnih energijah, kjer se pač usmerijo, postavijo ali sestavijo.

Saj veste, duša je tista, katera zmore sebe usmeriti v katerokoli plast življenja. Lahko v življenje po življenju. Lahko postanejo vaši vodniki. Lahko pa se preprosto odmaknejo iz Zemlje, iz zemeljskega življenja in počakajo, da tudi njihovi drugi deleži zaključijo popotovanje in potem kot generacija zmorejo iti tudi drugam. Morda tudi k Nam. Ni pomembno.

Pri času zaobljube pa v času, kjer drugi niso tako iskreni in ko se morda »spolznete« ali »opolznete«, da niste bili v povezavi, v besedni igri predani in iskreni, pa v času, ko dobite okovalo, k vam pridejo navzgor bitja manipulacije. Zato ste vedno bolj obteženi. Zato ste v zakonu vedno bolj manipulativni in tega se zavedate.

Nihče nikdar ne more tega oporekati, da se ne zaveda, kakšen je!

Vsakdo se zaveda.

Tako kot se tisti v ljubezni zaveda nečesa, kar ga vodi, se ta v Teme zaveda tudi tistega, katera energija ga vodi ali kateri je podrejen.

V času, ko pride do točke, da Tema pride na površje, je takšen zakon obsojen na propad.

Nekdo bo popustil. Ali ta, kateri je dober, srčen in iskren, kateri je ljubeč in predan, bo zmorel shranjevati toliko razumevanja in ga bo **poskušal** podpirati, da ga bo na nek način razbremenjeval. In v takšni meri, če gre do določene točke, da ne gre na postavitev njegovega zdravja ali odtekanje njegove energije, zmore sebi ravno tako dati **osvoboditev** in pretok ali odtok iz Zemlje.

Ujetniki, tisti, kateri pa postanejo ujetniki Teme, ali globine ali globočine, pa, ko jih pričnejo manipulativno voditi ta bitja iz Teme, zavestno vodijo program v propad.

Zato je zelo dobro, da se zavedate in opazujete, kaj ste si naredili ali postorili.

Tako, da, čas zaobljube je res sveti. Ne dajajte si zaobljub pred Bogom, pred Božanstvom, če tega res iskreno ne čutite.

Sedaj veste, kaj dobite, če taktizirate, da se nekako poročite.

In ne le to!

V času, ko vi nekako se odločate, kje se boste zaobvezali, zaobljubili ali se izpovedali, pomeni, da ste lahko zunaj, pod milim nebom in vas ravno tako poslušajo točno tisto število Bitij, katero je povezano z vami, katero je povezano z njim. Preprosto, vsi rajni, vsi živi, vsi gibljivi in tudi mimoidoči.

Kar pomeni, da tukaj postanete obteženi, ker ste se zaobljubili pred vsemi tistimi, kateri so bili prisotni. In če v času popotovanja dvojne simbioze dejansko sebe postavite v koncept, da ste nekako šli po svojih poteh ali po svojih zamislih, drugače iz harmonije, se morate zagovarjati tudi pred vsemi tistimi, kateri so bili prisotni.

Duh ali duša pa vsekakor točno čuti vsak vaš utrip in že vnaprej se ve, na kateri strani bodo pristali.

ZAUBLJUBA NASTANE V TRENUTKU OB ROJSTVU OTROKA (druga sveta zaobljuba)

Zaobljuba pa ni samo pred Bogom v partnerskem odnosu, ampak je zaobljuba tudi v trenutku, ko rodite ali povijete otroka. To so trenutki. To so stotinke.

Ko vi otroka dobite v obličje – s kakšno energijo ste ga sprejeli?

Na primer: ga porodite – ali ga v nekemu trenutku sovražite zaradi bolečin, katere ste prenašali? Ali je to trenutek bede in nemoči, ker ste rodili ali povili otroka iz neljubezni? Ali ste povili otroka z nekom, s katerim ste šli v času pred časom narazen, ste se razvezali ali karkoli takega?

Se pravi, vse te energije, v trenutku, ko se ustvari oprijem in ko privijete otroka, je to zaobljuba.

Zaobljuba je tisto nekaj, kjer se vi iskreno, s srcem na srce povežete.

Vendar, ne boste verjeli. **89 procentov mamic se s srcem nikoli z otrokom, v času po rojstvu, ne poveže!** Zakaj?

Morda zato, ker so navidezno utrujene. Morda zato, ker so žalostne. Vendar, zelo malo pa je mater, katera res prav hrepeni, da otroka privije k sebi.

In katera mati najbolj čuti?

Točno tista, kateri solze tečejo od sreče in od hvaležnosti, da je morda njen sin ali njena hči.

Torej, to je moment zaobljube, kjer se s srcem povežete. In mnogi dejansko jočejo od hvaležnosti, morda prav par, morda prav drugi, kateri je bil poleg, joče od **hvaležnosti**, da je dobil sina in se zahvali od srca nekemu, morda Bogu, Božanstvom, komurkoli.

Ko prileti hvaležnost iz nekoga za nekoga, pomeni, da je aktivirana zaobljuba.

Od tistega časa dalje je zelo pomembno, da se zavedate vaš doprinos, kateri se skozi življenje potlej tehta.

Na primer, vi se iskreno zahvalite s čustvi, z besedami ali dejanjem, kot pač čutite, se zahvalite za rojstvo ali za pridobitev otroka. Nekateri tudi tri leta ali deset kasneje, ko se zbudijo. Vedno je dobro. Če je malce kasneje, je tudi dobrodošlo.

Vendar, najmočnejša vez ali zaobljube je v trenutku, ko objamete v svoje obličje svojega lastnega ali pa morda tujega otroka. Ni pomembno!

Pomembna je ta prva energija, tistega trenutka.

Ko se vi iz srca predano predate, se pravi, je to čista energija.

Če vi dejansko v trenutku, ko ga imate in ga gledate: »Kaj bi z njim pravzaprav počela ali počel?« Fuu, ali vam postane breme ali pa kar nekaj? In si ga ogledujete kot predmet, ste že v trenutku izgubili tisto vez.

Vendar, če ste zmožni v tistem trenutku to bitjece morda stisniti k sebi in vsaj začutiti njegov utrip, vas bo njegova energija objela in v trenutku bo izpolnjena njegova zaobljuba do vas.

Kar pomeni, da takšen otrok bo vam sledil. Bo vam potrpežljivo in vztrajno sledil in bo on tisti, kateri bo prevzemal vaše breme, vaše karme, vaše nedozorelosti ali kakršnegakoli načina življenja boste pač imeli.

To sta dve močni sveti zaobljubi.

ZAOBLJUBA OB ODHODU, OB ZAKLJUČKU ŽIVLJENJA (tretja sveta zaobljuba)

Tretja, najmočnejša sveta zaobljuba pa je v času, ko nekdo odhaja ali nekako izdihava, ko se nekomu zaključuje življenje.

Če imate možnost ali priložnost, da ste ob nekom, kateri odhaja iz življenja in se njegovo življenje preprosto zaključuje in čutite, da se človek poslavlja, je izjemnega pomena, da ste v tistem času z njim.

To ne pomeni, da ste v času 24 ur ves čas poleg. Vendar, **ko čutite in ko veste, da se dela zaključek – to je lahko nekaj minutk, nekaj trenutkov, lahko nekaj zadnjih uric ali nekaj dni, da se potrudite, da ste ob človeku.**

Takrat ga ne obtežujte z načinom, kako je živel, zakaj je tako, zakaj je ono? Tako ali tako so ustvarjeni zapisi. Vsi zapisi so preprosto postavljeni tako, da njega obremenjujejo ali pa razsvetljujejo. Zapisi so ustvarjeni.

Kar pomeni, ko bo duša prešla telo, si bo ogledala življenje in bo potem ozavestila, kaj je naredila dobrega, kaj je naredila slabo, se pravi, se bo ona sama soočala, zagovarjala in pregovarjala. Vendar, na koncu koncev sprejela. Kar je bilo, je pač bilo. Ozavestila bo trenutke ali momente, čustvene energije, iskrene energije, predane energije teh zaobljub ali pa hkrati neiskrenosti in nepredanosti, pretkanosti, taktiziranja, se pravi, vseh teh energij ali postavitev.

Ko nekdo odhaja in v času, ko odhaja, ko vidite, da se bo počasi zaključilo neko popotovanje ali neka pot, dejansko s človekom naredite spravo.

Gorje tistim, kateri zavestno ne želijo narediti sprave, ker se tako, navidezno, bojijo smrti. To je laž! Ne bojite se smrti! Bojite se in bežite od tistega, kar niste naredili ali ste premalo storili.

Smrt ni faza, v kateri se boste vi lahko bali zato, ker nekdo se bori s smrtjo ali v času boleznih odhaja in se muči. To je njegova bolečina, ne vaša! Zakaj bi bežali?

Bodite pogumni in obstojte ob njemu in podprite ga, spodbudite ga. Povejte mu kakšno lepo misel. Vendar iskreno misel. Ali pa le držite osebo za dlan, da čuti vašo iskreno predanost.

Ko odhaja, mu nikakor ne nalagajte določenega bremena, kaj vse mora narediti, kaj vse mora postoriti, kaj se bo sedaj groznega zgodilo, ko osebe ne bo. To je breme in hkrati zaobljuba, naj vam pride nazaj povedati, kako in kaj bo, kako bo živel, kaj bo z njim?

In jaz, ubogi jaz ostajam tukaj. »Pridi mi povedati in povej. Zaobljubi se, da boš skrbel za mene!«

Kaj vam je, dragi moji?

Skorajda večina ljudi dela prav to. Zakaj bi nekdo moral postati v zaobljubi ujet, da prihaja nazaj? Razen, če se sam tako odloča.

Če nekdo, kateri odhaja v bolečini se izrazi, da bo prišel nazaj in da bo pogledal na osebo, to pomeni lahko samo dvoje: ali iskrenost ali ljubečnost, v kateri bo sprejemal vse, kar se bo z živo osebo potem dogajalo – tudi novo poroko, tudi novo zaobljubo ali pa se zaobljubi in zaveže, da bo ostajal, ker je ljubosumen, ker ne želi deliti, ker se navidezno boji ali pa se boji soočanja s samim seboj.

PRED SVOJIMI LASTNIMI ZAPISI NE MOREMO ZBEŽATI

Pred svojimi lastnimi zapisi in zaobljubami nikoli in nikamor ne morete zbežati! Želite ali ne, morate se soočiti z njimi. Zato je dobro, da v času živega življenja, ko jih ustvarjate, ko jih kreirate, se tega še kako dobro zavedate.

Zato bodite v zaobljubah res iskreni in dejansko izpuščajte, izpuščajte ljudi. Dopustite, da v temu fizičnemu življenju delite življenje v takšni fazi, da vam je lepo drug do drugega, da si pomagata in sodelujeta kot čutite. Predvsem pa, da si iskreno izmenjujete besede, misli, čustva in dejanja. Na to bodite pozorni!

To so tri močne postavitev svetih zaobljub, pri katerih so Bitja vsega Stvarstva prisotna.

Zakaj v času odhajanja ali smrti?

Takrat njega čakajo in pričakajo. To pomeni, da pričakajo vse, kateri so prisotni v času fizične materije in tisti, kateri so že v svetu Onostranstva – tako Svetlobe, Luči, Teme, pogubljenosti, zaostalosti, ujetosti, okamenelosti, različnih, ne Bom dejal vsega, kaj vse je spodaj, ker tukaj ni ta čas namenjen temu, kot Mi pravijo, se Bom nekako oprijel tematike.

Torej, te zaobljube so najmočnejše, ker ob rojstvu, ob smrti in ob zavezništvu predanosti poroke, so Bitja vsega Stvarstva, vašega in njegovega, vedno prisotna.

Ko morda se zgodi, da pride smrt prehitro za vas ali za vsakogar, da vi niste poleg, ko se nekaj zgodi in močno trpite, poskušajte razumeti, da ste to vedeli že vnaprej.

Spustite in sprejmite, da je bilo to za nekoga izjemno pomembna in veličastna pot. Sprejmite in bodite hvaležni za čas, katerega ste tukaj v Zemlji živeli in preživeli in poskušajte

res izpustiti in ljubiti v takšni meri, da padejo zaobljube v takšnem merilu, da jim dajete blagoslov odhoda.

Nikakor pa v času, ko je nekdo že odšel in je že rajn – ne preklinjajte ga, ker preklinjanje so uroki!

Ne bodite jezni nad njim, ker je to urok vaše jeze, katero stresate in kopičite. Ne veselite se in ne radostite se, da je KONČNO odšel, ker ste ga bili siti do vratu ali preko glave, ker vas je maltretiral in hodil po vas!

S kakšno pravico govorite vse to?

Veliko ljudi dela prav to.

Zakaj govorite? Kdo vas je držal za vrat? Kdo vas je držal v jermenu, da morate biti z njim? Vi ste krivica. Vi ste si sami sebi ugonabljali zapise. Vi ste jih soustvarjali. Nihče vas ni držal za roko, da z nekom morate biti zato, ker ste se zavezali.

Kadar se zavezujete v času ljubezni, zaobljuba traja toliko časa, dokler ste srečni in dokler ne postanete nesrečni.

Ko energija iz tistega prvobita odhaja v drugo smer pomeni, da energija zaobljube pada in drsite v karmo.

Pazite to!

Če se dva zaobljubita in sta srečna drug ob drugim in z drugim pomeni, da gradita temelj navzgor. Takšna družinica je običajno srečna in ne nesrečna tudi, ko pridejo otroci, ko je čas materinstva in širjenja družine. Takšna družina res v harmoniji, simbiozi živi in sodeluje. To je nekaj najlepšega – občudovati takšne pare, takšno družino, ker vidite, da dihajo drug za drugega.

To je tisto nekaj, skozi kar si ustvarjajo zapis.

Vendar, niso vsi te sreče – tudi zaradi tega, ker SE NE POSLUŠAJO.

Torej, vsakdo ve, kakšnega partnerja si izbere. Ne morete nikogar preslepiti, ker so trenutki, kjer se vi ozavestite predno sploh pridete do točke zaobljube, ali je partner res takšen, kot ga vi želite imeti ali pa je drugačen.

Pred tem ste zagotovo vsaj enkrat ali dvakrat videli njegov izbruh besa, jeze ali nezadovoljstva. Morda obdobja ljubosumja ali drugačnega izražanja, kjer vas je speklo? Pa ste se usklajevali. Pa ste vi stopili in zgladili. Zakaj?

Torej, zakaj bi gladili, če veste kakšen je? Zato se prenehajte kesati! Prej ste vedeli, kaj boste izbrali in se zaobljubili. Torej, tukaj bodite iskreni do sebe! Drugače rajši bodite par. Ne zaobljublajte se. Saj življenje v dvoje zna biti, ali v troje, zna biti zelo krasno, ljubeče in **razbremenjujoče** brez svetih zaobljub.

Tako, da res, dajte si svete zaobljube, ne zato, ker pričakujejo drugi, ne zato, ker drugi zahtevajo ali ker je v vaši starosti to že normalno in se spodobi, da se boste nekako oddali ali predali, to tudi naredite. Ne delajte tega!

Predvsem vedno naredite zaobljubo, ko to čutite!

Tako kot rojstvo, tako tudi smrt, tako tudi vse tisto, kar je sveto, je lahko še vedno vaš pečat srčnosti ali predanosti.

OBLJUBE

Nasprotje teh zaobljub pa so preprosto obljube.

»Obljubim, da bom šel v trgovino po kruh! Da. Da. Da. Da. Da.«
Tukaj ni nobenega srca.

»Obljubim, da bom naredil domačo nalogo, samo ne mi tečnariti! Naredil jo bom.«
To je obljuba, kjer samo nekaj govorite, samo zato, da nekoga umirite. To je takšna plitka energija vsakodnevnega popotovanja.

Obljube niso takšne obtežilne. Zaobljube so najtežje.

Obljube pa so tako, kot bi nekako prgišče mivke tresli na eno stran. In ko je obljuba: »Da, da, bom naredil!«, je zopet tako: v primeru, da je srčna in iskrena pomeni, da se boste trudili, da boste nekaj naredili.

Pazite to!

Ko vi zavestno pazite na to, da se boste trudili in nekaj naredili, so olajševalne okoliščine. Niste obteženi, če nečesa res ne znate in se res trudite, da bi osvojili znanje, da bi naredili domačo nalogo. Niste obteženi, če ste poskušali narediti vse – prositi sošolce, prositi učitelja, prositi morda mamo ali ata ali kogarkoli, da vam pomaga, ker ste res želeli in se trudili, da bi domačo nalogo naredili. Se pravi, tudi po tej strani niste obteženi!

Kadar pa, na primer, domačo nalogo rečete: »Da, da, booom naredil, samo mir mi daj!, in veste že v naprej, da ne boste naredili, ker se boste zlagali, ker boste šli rajši gledati film, rajši boste šli na internet, rajši boste šli nekam na potep, morda kaj, kjer se boste malce zadevali, malce okadili, malce uživali in vam je ravno, tako, kot pokadite travico, vam je ravno, čisto od tukaj pa do tja, do sončnega zatona.

Tako enostavno to postaja potem obremenitev. Šele tedaj se posuje ta prah na desno stran, kjer počasi, počasi dajete sami sebi obtežitev.

V določenem momentu se tukaj tehtnica pretehta in ko se pretehta, postanete obtežilni. Takrat se zbudi bitje, katero prične manipulirati z vami in vas zavestno vleče proč, da boste delali domačo nalogo.

Torej, nekaj je, kjer so obljube in nekaj so, kjer se prebuja energija.

In tukaj, pri obljubah, dokler se bitje ne obudi, nima neke težnosti. Ko pa se bitje zbudi, takšen človek postane patološki lažnivec. To pomeni, da se v določenem momentu ta

energija, katera ga je najprej vodila in pregovarjala in se je še sam s seboj navidezno boril in soustvarjal neki zapis, dejansko postavljaj v zapis razbremenjevanja, ker se je še nekako bojeval, kaj je prav in kaj ni prav.

V momentu, ko pa ta energija njega preveč nagovori, da jo prične poslušati, pa se ta energija vakuumira preko človeka, se vpne energija v pore in počasi prične črpati njegovo življenjsko energijo.

Njegovo življenjsko energijo povleče na površje, katera se zliva okoli človeka ali okoli materije. In to postane njeno jedro. Ta energija pa se postopoma prične zlivati v njega. In izpodriva tisto, kar je znotraj, izpodrine na površje, da kar naenkrat postane vse, kar je zunaj.

Na tej podlagi, na tej točki vsekakor pridete do spoznanja, da postanete nekaj ali nekdo, kateri vedno znova laže.

Obljuba je pravzaprav lahko hitro lažniva obljuba in kaj hitro se vam lahko spremenijo oči. Zato patološki lažnivci, kateri skorajda sami sebe več ne spoznate ali ne spoznajo, imajo težavo s tem, ker je drugo bitje že zaživelo v njih.

Ampak, oni se kaj veliko ne obremenjujejo, saj so zunaj, saj so zgoraj, saj so spodaj – saj so kjerkoli drugje, samo v telesu uma in razuma nič več.

To pomeni, da morate zavestno paziti, kako dajete zaobljube oziroma OBLJUBE v nekemu kontekstu.

Kadar pa vi dajete obljubo, da boste nekaj res naredili, pa je situacija okoliščine postavljena tako, da se vi res trudite, da bi nekaj naredili, pa ne morete in vas zaradi tega pripeljejo tudi do točke kaznovanja, da ste morda celo kaznovani, ker nečesa niste, pa ste se trudili, a niste in niste zmogli izpeljati, pa pomeni, da nastaja karma.

Karma, na primer, med otrokom in med staršem, ker starš postane besen zato, ker otrok nečesa ni naredil, pa je kljub vsemu obljubil, da bo to postoril.

Torej, tukaj morate paziti, da ste vedno iskreno naravnani.

Opazujte, morda kot starši otroke, zakaj ne naredijo domače naloge? Ali jih stvar sploh ne zanima? Ali se trudijo, da bi naredili, pa ne zmorejo narediti ali postoriti? Lahko pa je nekaj, kar je čisto zaradi drugih postavitvenih redov. Se pravi, tukaj je izjemnega pomena, da res poskušate začutiti, ali težava izhaja iz otroka ali iz njegove okolice? Ali pa iz vas, ker vi hočete in želite vzpostaviti red nad svojim otrokom in hočete enako izobrazbo kot vi ali mnogo višjo, kot ste jo vi kdaj koli tukaj postavljali ali dosegali?

Na podlagi tega vi lahko zaradi obljube postajate karmično obtežilni in zaradi karme ali karmične usedline vi vedno znova in znova ustvarjate novi zapis nove jeze in vedno znova bolj tonete.

Tako, da, poskušajte svojega otroka sploh opaziti, začutiti, v katerih merilih je njegova energija res tista vrste energije, v kateri se bo energija zlivala, cvetela in žarela. Ali pa je vaša zahteva prevelika v tistem, kar človek, ali otrok ali posameznik poskuša nekaj narediti.

V vsaki obljubi poskušajte izvleči le najboljše od najboljšega.

IZ OBLJUBE LAHKO ZELO HITRO PREHAJAMO V TOČKO ZAHTEVE

Če pridete do točke, da se nekdo da ali poda obljubo pomeni, da vi lahko prehajate že v točko zahteve.

Zakaj zahteva?

Ker vi zahtevate, da nekdo naredi, da bo poslužil, da bo naredil nekaj v merilih za nekoga drugega.

Torej, morate biti zelo previdni, v kakšni vlogi dobivate obljubo in da vi ZAHTEVATE, da vam nekdo OBLJUBI, da bo vaš; da vam OBLJUBI, da bo zvest; da vam OBLJUBI, da bo to in to naredil.

Ja, kdo pa ste? Ja, KDO pa vi ste?

Samo človek, v nepopolni obliki ali preobleki.

Najprej se obrnite vase – kdo pravzaprav ste, da zahtevate, da vam nekdo daje obljubo? Ali mislite, da ste v temu življenju prav tukaj zato, da boste Bog? Da boste nekdo, kateri je nad nekom?

Ne! Vi ste tukaj zato, da skozi življenja plujete, sodelujete, se izoblikujete, cvetite, se radostite in postavljate sami sebi življenje v neko lepo luč, v neki vzgled. In postanite razcvet. Postanite figura nekega odseva, v kateri bodo morda vaši otroci, partnerji, sodelujoči, prijatelji, sodelavci ali kdorkoli – morda tudi mimoidoči, videl v vas tisto nekaj, kar bo žarelo nad vami ali iz vas, kar boste vi in mu boste postali mikavni, zanimivi. Vas bo spoštoval. Vas bo poskušal raziskovati. Vas bo podpiral. Predvsem pa vas bo začutil.

In ne potrebujete zahtev. Bodite vzgled sami s seboj.

Zato v temu življenju gradite sebe in ne zahtevajte in ne dajajte, če ne čutite.

Pazite to!

Če vi zahtevate, ste torej karmično obteženi, ker ste taktizirali. Ker, če vi zahtevate, taktizirate in ustvarjate karmo. Za dogodki stojite sami, ker ste jih že vnaprej določili.

Kadar pa vi dejansko samo ste in plujete skozi tok dogodkov in se dogovarjate, pregovarjate in poskušate obrazlagati in otroku **obrazložiti svoj pogled**, zakaj mislite, da je nekaj, na primer, ali partnerju ali komur koli dobro, se pravi, ni nujno, da bo on zmožel sprejeti, **ste vi na tehtanju, do katere mere boste vi poskušali še vplivati na nek koncept, v kateremu pa boste morda poskušali sprejeti ali začutiti njega samega. In skozi to bosta skupaj rasla.**

To bo povezalo, na primer, na primer mater in otroka v simbiozi, v harmoniji. In točno to da znova novi temelj novega razumevanja in globine v družinskem krogu.

Kaj ni lepše biti vesel in nasmejan, kot pa v zahtevah in pričakovanju, kaj nekdo mora? In ker nekdo ni naredil nečesa, ste vi že zagrenjeni in oslabljeni. Zakaj?

Kaj bo kaj boljšega, če se boste vi obremenili? Kaj boste vi za njega živeli, če on ne bo naredil domače naloge? Jo boste naredili vi? Da. Morda na kratek rok, da. Na dolgi rok pa vas bo to pričelo obremenjevati in obteževati. Zakaj?

Ker čez leta ali desetletje ta otrok ne bo imel nič večjih meril ali večje ljubezni do šolskega sistema ali do inštitucije ali do posameznikov, kateri so navidezna avtoriteta.

Ne. Takšen otrok, katerega vidite, da ga šola nikakor ne zanima, poskušajte v njemu najti tisti potencial, v kateremu se on razvija. In poskušajte ob šoli speljati njegov potencial, katerega vidite v njemu, da se on prične izražati. In v tisti meri bo on tudi skozi življenje cvetel.

Zakaj?

Ker bo živel svoje sanje. Ker bo začutil, kakšno je mesto njegovega popotovanja tukaj, v temu momentu tega zavedanja ali tega življenja.

Torej. Zaobljube in obljube so torej razkrite.

Pazite, kaj delate in kako postavljate! Ker, bolj ko ste modri, bolj ko ste duhovni, večja širina razumevanja in zavedanja je. Pa je največje spolzenje nazaj prav pri duhovnih ljudeh. Duhovnost ni neko merilo nekega stanja, da ste več od drugih. Ne!

Duhovnost pomeni, da se zavedate, da vidite in ozaveščate. Iz tega pogleda glejte na duhovnost in boste dejansko videli, kako skozi duhovnost lahko svet sprejemate, ozaveščate, spreminjate in na svet tudi vplivate.

Bodite dober vpliv. Vendar, vedno izhajajte iz sebe!

Kadar prehajate v točko spoznanja, kjer ne zmorete več, ker potiskate, ker pričakujete, ker zahtevate, ker postavljate neko točko nekih pričakovanj, vam odteka življenjska energija. Le zakaj?

Kaj boste otroke 40, 45, 50, 70 ali 100 let imeli pri sebi, pod svojo roko? Ne, nikakor ne!
Tudi otrok bo odrasel, si bo našel partnerja in še prehitro bo nekam zašel na tiste poti, kjer mu ni mesta. Ker tako vi razmišljate.

Jaz pa Bom dejal: **začutite, uživajte v življenju. V občudovanju.** Ker, če boste vi občudovali svoje otroke v kontekstu, da jih boste spoštovali, boste skozi to izražali tudi sami svoje zadovoljstvo, da ste sami zadovoljni, ker sami sebe spoštujete. Ker ste to, kar ste. Ker ste želeli to biti in to tudi postati.

Torej, delo vedno postavljajte najprej v sebe. Vsa gradnja izhaja ali izvira iz vas.

TEHNIKA: KAKO PRITI DO IZVORA NAŠIH TEŽAV? (pogled nazaj, ozaveščanje, sprememba vzorcev)

Če vi nekako nimate postavljenih temeljev in se lovite v življenju, se vedno obrnite nazaj. Obrnite se tako, kot bi hoteli pogledati vaše zapise nazaj, kje je bil izvor vaših težav.

Če pridete do točke, da je izvor vaših težav – so vaši starši, ker so od vas nekaj zahtevali, ne pomeni, ker nimate pravice jih obsojati, da so oni krivi, pomeni, da ste prišli do zrelosti, kjer ste dovolj modri, da vidite, kako so se starši, ali trudili ali zahtevali, da vidite njihov vzorec in da ga preslikate na sebe. Ali ste vi enaki? Ali ste vi še boljši? Ali pa mnogo slabši?

Torej, preslikajte!

Ozaveščanje ali videti pomeni OZAVESTITI in ne pikati, da so oni krivi za vašo nesrečo. Nikakor ne! Ne delajte tegá!

Ker s tem podpirate podzemlje in sami sebi dajete gnev na sebe in znova vas vlečejo navzdol. Ali rabite to? Ne rabite tegá. Ali pa, če hočete biti Tema!

Nič ni boljše, če starše obsojate, da so oni krivi zato, ker ste tukaj. Ne. Oni so krivi v teh merilih, da ste tukaj, ker so vas pripeljali do te točke, da ste, kjer ste. Sedaj pa je od vas odvisno, ali boste stopili levo ali desno, ali nazaj ali naprej. Kamorkoli.

Življenje je vaše. Vi ste telo. Vi ste odločilni za sebe.

Zato je dobro, da ozavestite, kaj pri starših je bilo dobro in kaj slabo. Tisto, kar je slabo, vi naredite boljše! Ampak, običajno delate isti vzorec.

In ko vidite enaki vzorec, ne recite: »Starši so krivi!«

Vi ste krivi! Vi ste živi. Vaše je telo. Vaša je misel. Vaša čustva so. Vse je vaše! Zakaj bi bili drugi krivi?

Vi ste v vzorcu, v kakršnem ste, zato ker želite takšni biti – ali v partnerskemu ali v prijateljskemu, ali očetovskemu ali materinemu. Kakršnemukoli. Še vedno ste vi sami in samostojni.

Kje piše in kje so zahteve, da morate biti v vlogi starša, če se tam ne vidite? Kje piše, da morate biti v vlogi partnerja, če se tam ne vidite? Kje piše, da morate biti s svojimi starši, v energiji razmerja, če vidite, da vas to uničuje ali obremenjuje?

Najprej spremenite pogled in izpustite vse skupaj.

Izpustite ne pomeni, da črtate svoje starše, da več ne obstajajo. Nikakor ne! Oni obstajajo, dokler so, tukaj kjer so. In tudi kasneje, ko bo že konec življenja, se boste znova srečali. Hočete ali nočete, takšno je življenje – zato, ker je to energija, zato, ker je to duša.

Ne morete jim pobegniti.

Pomembno je, da dozorite, da ozavestite in da sprejmete življenje v konceptu, da boste vi nadrasli. In bodite bolj modri od njih in jim dopustite, da so, kakršni so. In recite: »Draga mati, dragi oče. Boljši sem, ker sem ozavestil. In moji otroci ne trpijo po enaki vlogi naprej, kot sem jaz pri vas.«

Ampak, to ne pomeni, da jih boste pikali. To pomeni, da pri sebi dorečete in ste ponosni in s ponosom gledate naprej, kako novo vzgojo, novo ljubezen, novo predanost dajete naprej svojim otrokom.

OBLJUBE IN ZAOBLJUBE STARŠEV DO OTROK

Tudi starši otrok imate obljube in zaobljube.

Zaobljuba, kot Sem dejal, se odvrši v samemu momentu samega začetka. **Obljube pa se vršijo preko dneva, ko ga morda pričakate na telefonu in ga ne opazite.** »Da. Da. Bom nehal. Bom končal.« Pa še vedno govorite. Pa je ura dve, tri ali pet, pa otroka vedno znova odženete proč.

Zavedajte se nekaj.

Ko oddate telefon, vam ostane otrok. Ne telefon. Telefon – na oni strani imate ljudi, kateri so daleč stran od vas. Pri vas pa so otroci ali tisti, kateri je poleg.

Zato tudi nezdravi odnosi prav zaradi telefona.

Ko partnerju obljubite, da ne boste več toliko na telefonu zato, ker vas nekako opozori ali dejá: »Dovolj je, draga moja! Tri, štiri, pet ur si na telefonu!«

»In kaj potem, saj ga plačam sama!« To je odgovor večine žená.

»Pa dajmo, pojdemo na kavico.« Pa gredo kramljati s prijateljico.

Normalno, da veze in zakoni padajo, ko pa se niti ne spoznavate, ko pa kar naenkrat je vsega odveč. Partnerja vam je odveč. Ali žena vam je odveč zato, ker se več ne ureja. Prej se je urejala, pa je hodila v kratkih krilcih, v velikih »štiklih« ali v marsičem, z lepim dekoltejem. Potem pa vas je spoznala, pa je stopila v, kot v koloradski hrošč, oblečena oblačila do tal. Karkoli je bilo, je bilo dobro. Saj je zanjo. »Kaj te moti? Kaj? Obrni se proč, če te kaj moti!«

Se pravi, ne zavedate se, da ne cvetite.

Če boste zapazili – ko cvetite, se urejate. To je prvo znamenje, da ste srečni.

To ne pomeni, da sedaj, ko se boste oblekli v športna oblačila, da se nimate radi.

Razlikujte med tem, kjer venite in se žalostite, oziroma počasi drsite nekam. Ali pa med tistim, kjer samo ste, zato, ker ste. Ker ste morda goli, zato, ker vam tako ustreza. Ker se veselite in radostite.

Pomemben je čas, kako ga preživljate in kaj dajete v ta odnos.

Poskušajte slišati drug drugega. Poslušajte slišati, ko vas morda partner opozori ali pa vas poprosi: »Dajte, ne bodite toliko na telefonu!«

Da. Res ne bodite toliko na telefonu. Da, ne bodite toliko na računalniku. Dajte, ne bodite toliko na tablicah. Dajte, ne bodite toliko na čveku. Dajte, ne bodite to, to, to, to, to, to. Ampak, dajte, bodite skupaj. Uživajte.

Če vidite, da ne morete drug z drugim, se pa ločite in postavite novo vezo, novo poznanstvo. Postavite si ljudi ob sebi, da boste srečni in ne nesrečni.

To si zasluži tudi partner, ne samo vi.

Torej, dajte si zaobljubo. Dajte si obljubiti – karkoli. **Samo glejte na to, da cvetite. Vendar, ne na račun drugega, ampak na račun vaše zrelosti, vaše modrosti, vaše globine ali globočine.**

Tukaj bi ta prvi del v temu predelu tudi počasi zaključil. Nekateri Me nekako opozarjajo, da Sem morda že malce dolgi ali da že nekako zahajamo malce iz začrtane poti. Upam, da Sem nekako dobro prevajal.

V drugemu delu, kateri je namenjen vam, pa bo čas, kjer boste lahko spraševali ali povprašali, karkoli boste pač želeli ali si želeli nekako privoščiti na tematiko, katero Smo predhodno tudi odprli.

Tudi Sam si Bom privoščil malce premora in vam želim še naprej en lep odmor in čas.

Pozdrav.

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. Končno smo se nekako tudi v Našem svetu uskladili in medsebojno tudi povezali. Glede na to, da imamo danes res pestro v različnih sferah, smo odprli različne postavitve, različne plasti. Saj veste, da je svet večplasten, več dimenzionalen, več nekako ovijalen, kot si sploh upate misliti. Vendar, skozi naša druženja boste počasi, počasi spoznavali predvsem kdo ste, kaj ste, zakaj ste, kje je vaše mesto, zakaj ste tako veliki, mogočni in vsemogočni. Zakaj ste hkrati tako dragoceni, pa hkrati tako tako utesnjeni.

Najprej, en lep, topel, srčen pozdrav prav od Mene. **Moje imenovanje je Jorgovanski Vladni mož** in sem izbranec za to, da bom v drugemu delu tudi sodeloval in nadaljeval tematiko oziroma odpiral in odgovarjal na vaša vprašanja.

Kdo želi prvi vprašati oziroma povprašati? Tako, da, kar z besedo na dan.

»Eno vprašanje prosim.«

Izvolijo.

»Govorili smo o obljubah in zaobljubah. Zdaj me pa zanima, kako je vezano – obljuba do samega sebe oziroma zaobljuba do samega sebe? Hvala.«

O, zelo mogočno vprašanje!

Zaobljuba do samega sebe je ena izmed najboljših in najbolj mogočnih energij. Ko se zaobljubljate sebi, da boste, da želite, da si boste nekaj res ustvarili ali soustvarjali pomeni, da sebe programirate.

Skozi svoje programiranje, skozi svoje postavitve ali izoblikovanja, vi dejansko sebi dajete zaobljube v kontekstu vsakega bitja, kateri je sodelujoči v konceptu Zemlje, v konceptu življenja, v konceptu razkroja, v konceptu življenja po življenju ali vstajenju. Hkrati koncepta in zaobljub vseh bitij, kateri so Zgoraj, kateri so Spodaj, kateri so tukaj in sedaj. Predvsem pa zaobljube dajete rajnim in živečim, če se seveda dotika vaša zaobljuba nekoga ali nečesa, kateri je še živi ali gibljivi.

Velik koncept velikega sodelovanja. Je pa hkrati tudi sprememba programa in hkrati tudi urok.

Uročne besede, ko jih vi sami sebi podajate, so lahko zelo mogočne, zelo ljubeče. Vendar je to zopet energija. Energija zavedanja, katero podajate in izoblikujete. Tako kot bi podajali kupček na kupček, prahec na prahec, energijo podajate na en prostor toliko časa, da se tehnica prevaga. Izoblikuje se energija duhá. Duh vdahne zaradi giba in nagiba. Njegov meh vdaha se prebudi in bitje zaživi. To bitje je tisto, katero vaš program ali vaš fokus vsega, kar ste se zaobljubili sami sebi, prične oddajati in vleči na sebe.

Ko vi sami sebe programirate, v bistvu ustvarjate Bitja Svetlobe, Bitje želja, Bitje tistega, kar bode. In ta je tisti, kateri potem na koncept svojega življenja ali fokusa privabi k sebi vsa bitja v sodelovanje, da vam realizira vaše sanje.

Zato besede meso postanejo, ko se iz srca, do duhá vse skupaj izoblikuje in res srčno tudi zaželi. Takrat dobite prav tisto, kar si v konceptu tudi želite.

»Lepo pozdravljeni (Jasa) Gospodje, gospa Lana. Pristrčna hvala (Jasa) za to, ker se lahko družimo z vami in ker nam pomagate, nas vodite in nam dajete upanje in vodstvo. Vse lepe energije za vzpodbudo za naprej, da zmoremo in da vzdržimo. (Jasara) Imam pa vprašanje – kaj pa te zaobljube za tisti, ki nismo poročeni bili ali pa ker smo ravno tako starši. Kako pa to vpliva tudi na karmo družine, pa na otroke za v naprej? Hvala.«

Kadar nekdo ni v vezah zaobljube, se pravi, to ne pomeni, da je to samo eno življenje. To pomeni, da to življenje, katerega živite, se ga vi zavedate, ga vi ozaveščate, ga nekako sodelujoče soustvarjate.

Davninskih spominov ali zaobljub pa se skorajda ne spominjate. Davninske zaobljube pa so tiste zaobljube, katere vam v konceptu določeno bitje, posameznika ali dušo ali kogarkoli pač pripelje in postavi. Tako je ustvarjen zapis spomina ali duše tistega nekoga, kateri je v določenemu življenju soustvarjal vašo zaobljubo.

To pomeni, da lahko v enem življenju srečate enega, lahko v drugem srečate drugega. Tako kot različna življenja dajejo različne verske oblikovanosti. Na primer, v enem življenju ste bili lahko predani na primer muslimanski veri, naslednje življenje krščanski veri. Morda kateri drugi, v kateremukoli konceptu. Morda pa ste čisti ateisti ali čisto odstranjeni od vsega. Zavisi, kdo je sodelujoči v kateremu življenju.

Saj poznate.

Skozi vsako življenje se ustvarja zapis. Ta zapis je spomin. Ta spomin se kot duh ali energija prelije na drugega duhá. Tako se niza list nad list. In tako se ustvarja knjiga. Knjiga vašega življenja ali vašega popotovanja.

Na podlagi tega popotovanja se ustvari duša. Duša je shramba vsega spomina – dobrega ali slabega. In na podlagi določenih življenj ste v določenemu življenju živeli morda v konceptu z določenimi privrženci, sovražniki, nasprotniki. Pripadniki – takšnimi ali drugačnimi.

V takšnem konceptu imate neko skupino. In ko se življenje nad življenje poda, ko ste v novemu življenju veste, da se je življenje sestavilo iz utrinkov. Se pravi, iz utrinkov, kateri so ostali nedokončani.

Torej, iz vsakega življenja imate nekaj deležev, kateri so NEIZOBLIKOVANI oziroma nezaključeni. In niso ravno v ponos duši ali dušinski zmesi. Na podlagi tega dejansko potem dobite v zapis živega življenja točno te kose, kateri so predhodno postavljeni, kaj morate spremeniti ali izoblikovati.

Ko je to izoblikovanje postavljeno, imate čas od daha do izdaha. To je vaše življenje. To je vaša popotnica. Od vdaha do izdaha boste izživeli to, to, to, to in to. Tako je ustvarjen zapis nekega spomina ali neke popotnice.

Ko se vi v nekemu življenju dotaknete nekega deleža, kjer se morda vi ne poročite, verjemite, ste v temu življenju neporočeni, zaradi določenega predhodnega zapisa, določenega kosa nekega obdobja.

Lahko pa se zamenja podlaga. Saj veste, da se na vsakih nekaj dni, nekaj tednov, nekaj let – običajno na tri, devet ali dvanajst let, zamenja podlaga. In v podlagi se izoblikujete tudi vi. Takrat imate drugačne ljudi v okolici. Drugačne zapise. Drugačne postavitve.

Vas, na primer, v nekemu obdobju, na primer, zanimajo zelo avtomobili. Potem pa vas mogoče zanimajo samo konji ali osli. Čisto zavisi, od katerega področja, katera je bila podlaga. Na primer, ko ste vzgajali osle, ste morda bili v določenemu obdobju, kjer ste samo živeli za osle. In ko pridete v obdobje, se boste iz konjev spremenili ali vrgli in preusmerili v čiste osličke. Tako pač je. Zavisi, katera je podlaga, iz katerega tisočletja ali življenja.

In če takrat, ko ste morda vzgajali osličke niste bili poročeni in ste bili samski, morda v nekih, nekih gorah, nekih predelih, kjer ste bili samotar pomeni, da ste bili samski. In tam, kjer so ostali zaključki nedokončani, neko obdobje, na primer 15-ih let, vam bodo dali v to življenje 15 let te podlage. Se boste vi gibali neporočeni. Niti vam ne bo do nobenih konjičkov, takih, po štirih kolesih, ampak boste imeli željo po vzgoji, na primer osličkov. Kar tako. Nekateri vas bodo imeli malce za »šašave«. Ampak, dejansko je to samo zaradi tega, ker boste ljubitelji osličkov. Ker ste pač to imeli v podlagi.

In če tedaj niste bili poročeni, tudi v temu življenju ne boste imeli ali v tistem obdobju želje, da se boste poročili.

Morda pa se zamenja podlaga v takšno podlago, kjer ste bili poročeni, vezani in zaobljubljeni. In zato lahko tudi na višjo starost pride do zaobljub, katere vam tudi izpodnašajo tla pod nogami. In se boste morda pa v zrelih letih celo, gospa, zaljubila in **zaobljubila**. Kdo bi vedel, kako vas bodo popeljale poti v vaši podlagi?

V to pa se Jaz nikakor ne smem spuščati.

Zaobljube do otrok pa smo tudi že podajali. Ko ste jih na svet nekako podajali, ko ste se povezali s srcem – ali so bili sprejeti ali ne? To je odskočnica ali popotnica za celo njihovo življenje ali to vstajenje.

»Iskren pozdrav. (Jasa) Hvala lepa za vse, kar ste danes v Veličini, prav vsak izmed Vas, prinesli za naše razbremenjevanje in lažje in lahkotnejše poti. Hvala. (Jasara) Eno vprašanje imam. In sicer, v zvezi s tisto zaobljubo, ki smo si jo dali, ko smo bili še v usojenem svetu – da bomo spremenili tukajšnje življenje, z vsemi obtežitvami. Na kakšen način in kdo nas v življenju spominja na tisto, kar smo si zaobljubili? Hvala.«

Uuu, Svet usode, po katerem resnično vsi tako zelo silno želite ali hrepenite! To je nekaj, kar vam moram malce nekako razbremeniti ali vas razveseliti.

Svet usode je namreč svet časa in prostora, preden ste se v zemeljski čas izpuščali ali postavljali, da boste nekaj tudi naredili ali postorili. To pomeni, da ste v tistem času že v

naprej videli, kje lahko vi doprinesete dobrega, najboljšega in vrhunskega kot nekaj, kar je bilo ali bo na strani Zemlje.

Torej, vi v veličini, v višini Neba, Višjega kraljestva gledate pod nebesno modrino in vidite družino. To je tako, kot bi zoomirali, kot bi iz satelita gledali v zemeljski čas, vidite dejansko zemeljsko družino, kjer vi vidite, kje se oni spotikajo.

In ker se vedno znova spotikajo določena bitja v istemu vzorcu, niso zmožni sebe ozavestiti, vi vidite rešitev na dlani. Takrat se odločite in dejate: »Jaz bom naredil to, to in to. Skozi to, kar bom jaz doprinesel dobrega – malce Mi šumite po, po mikrofону. Bi poprosil, da nikakor ne, ker Mi slika nekako vibrira. Lepo prosim.

Se pravi, bi nekako na tej točki tudi malce obstal.

Skozi to, ko vi vidite sliko, kaj boste doprinesli v živemu življenju pomeni, da vidite RAZREŠITEV. To je USODA.

Ko se vi spustite v svet karme ali življenja, vstopate v svet zemeljskih zapisov, kjer so iz predhodnih življenj ustvarjeni zapisi. In zaradi teh zapisov se tisti, kateri so v zapisih, vedno znova kotalijo. Vi kot višja energija vidite v nižino in daste rešitve.

Ko vi vidite rešitve in ko se odločite in pravite: »Jaz bom DOPRINESEL to, to in to«, se naredi sveti ključ.

To pomeni, da se izbere skupno skupino, morda dvanajstih bitij, kateri bodo soustvarjali in skrbeli za to, da se boste vi, ko se boste spuščali proti Zemlji, popolnoma ozavestili vsega, kar ste videli in vas bodo skozi plasti popeljali po točkah zaobljube, da boste vi, na bazi živega življenja, izpolnili tisto, kar ste na Vrhu obljubili oziroma nekako razkrili.

A kaj se zgodi, ko vi pridete v Zemljo?

Zaspite vsi. Preprosto zato, ker vas vzgoja, vzgoja dejansko ukalupi. Zahteve. Poniževanja. Ponižnost. Se pravi, vse je tako, kot bi vas ukalupili in obrezali ali postavili.

Zelo zahtevno delo toliko časa, dokler ne prerastete v tej modrosti, da pričnete poslušati sami sebe.

Zato vam velikokrat poudarimo – **poskušajte slišati sami sebe! Ne druge! Osrečite najprej sebe. Ker, ko pričnete poslušati sami sebe, šele izstopate iz programa, kjer se kotalite kot nekako gnilo jajce med gnilimi jajci toliko časa, dokler ne odrečete ali dorečete, da se boste pa zvalili ali nekako izoblikovali.** Takrat postanete pišče – neukročeno, izgubljeno, pogubljeno. Vsi nekako hočejo zatreti vaše čutenje.

In prav to. Če se zmorete pretočiti preko tegá, zmorete zavihteti svojo dlan na površje in izgovoriti: »To. To sem jaz! To je tisto, kar jaz čutim in kar želim biti!«

In ko pridete do te točke, da pričnete plužiti ali nekako ženete sami sebe proti toku, da boste prišli na površje vi, čisto sami, vas okolica izlušči, odpošlje, vas ne marajo, vas ne sprejemajo. Vas ne sprejemajo, ker ste drugačni, ker ste čudni, ker je z vami nekaj narobe.

Zelo je narobe, če poslušate sami sebe. Ostanete sami.

Ali ste zmožni ostati sami in znova zaviheteti svojo energijo v kontekstu, da pričnete hoditi in delati gaz v snegu, v ledu, v mrazu, v vodi, v hudourniku, v nalivu vsegá? Ali ste zmožni? Ali ste zmožni biti ptica, katera rine in vodi jato sam?

Zelo malo vas je. Vendar ste.

Ste sposobni. In ste modri. In ste zreli. Zakaj?

Ker v temu času vas lahko izluščijo samo iz družbe. Ne bodo vas pa upepelili ali skurili na grmadi, ker razmišljate in čutite za sebe.

Zelo dober čas imate za takšno postavitvev. Zato v temu času bodite posebni.

Poslušajte sebe. Izhajajte iz sebe in pojdite svoji poti naproti. Ker skozi to boste vi prebudili vse, kar je v vas – tako Zgoraj kot tudi Spodaj.

Ko pridete do točke, da pričnete res zavestno hoditi na svoji poti, ne glede na to, kdo je ob vas, kdo ni z vami, kdo je proti vam – se pravi, da **delate gaz in plujete proti svoji ciljni črti, se počasi izoblikujete in odmikate od karme. Pričnete se prerinjati skozi vse dogodke, mimo vse bolečine, mimo vseh ljudi.**

In najtežje, kar je, se pričnete soočati z domačimi.

To je največja izkušnja. Največja preizkušnja, ker dobesedno podirate in postavljate sebe v ospredje. Vendar zopet način, na kakšnega postavljate, je zopet rast vsakega posameznika.

Ko pridete in prilezete iz karmičnega zapisa, greste proti usodi. Tako željna je ta usoda.

Vendar, to pomeni, da prehajate do točke, kjer pridete do svoje svete zaobljube, kjer ste se vi zaobljubili, pod svetimi ključi, da boste na Zemljo to in to doprinesli in določeno število ljudi, skozi svoje prepričanje, skozi svoje pomoči, svojo energijo povlekli in premaknili in razrešili določeno situacijo.

Takrat izpolnete tisto, kar ste se Zgoraj zaobljubili, izpeljete spodaj in se začetek in konec združita. Ko ste tako zmagoslavni, da začetek in konec združite, se odpre kanal. Višja bitja pridejo do vas in skozi to vi dejansko potem živite samo še usodo.

In ko izpeljete usodo, izpeljete vse zaobljube – po karmi, po usodah, po vsem, kar ste se zaobljubili v katerihkoli segmentih. In nato lahko zapustite tudi zemeljski čas.

Vendar, to ne pomeni, da sedaj, če boste prej dozoreli, boste prej odšli. Nikakor tega luksuza ni! Se pravi, čas življenja OD – DO je postavljen.

Zakaj je postavljen?

Preprosto zato, ker se točno ve, v kateri minuti, sekundi, stotinki, tisočinki ali tisočeri milijoninki se odpre kanal, se odpre prava plast za vas, da vas energija povleče naprej in da vas odmakne od Zemlje.

Zemlja je program. Popoln program nadzora in vsegá. Program, katerega se počasi, po kosih zavedate in ozaveščate. Vendar je fantastično zatkan.

Ko se boste zavedali, da vaše življenje, vaš doprinos prinaša toliko lepega, toliko vrhunskega, a hkrati toliko bolečega, boste ponosni na sebe.

Tako, da, samo pogumno naprej!

Kar izvolijo.

»Lep pozdrav in najlepša zahvala vsem vam. Lep, sončen in topel pozdrav (Jasara) tako Višini, kot tukaj, kot tudi v globini. Bi pa imel eno vprašanje. Govorili ste o zaobljubah. Mene pa zanima, kaj pa pisane zaobljube? In, ali je pisana beseda v bistvu bolj domača na Zemlji ali je tudi kje drugje v obstoju? Hvala.«

Uuu. Pisana zaobljuba pa je zelo – kako pravite ali opevate pri vas, Lanjuška?, lažniva, pretkana, hinavska. To je spletko. To je spletko ali splet okoliščin, v katerih se vi ujamete do nebes in še čez.

Ko je beseda ZAPISANA pomeni, da na enak način, kot ste jo ustvarili, jo je potrebno tudi izživeti, izničiti ali spraviti v nulto točko.

Zaobljuba, se pravi, je tudi, na primer sveta predaja neki veri ali religiji.

To pomeni, da se vi zaobljublujete, da boste kot največji grešnik, kot največje breme vsegá, kar je prifrčalo na ta svet, kot najbolj nepopolno bitje, omadeževano, takšno in drugačno. Če se ne boste žrtvovali za svet čistoče tukaj na Zemlji, bo svet propadel zaradi vas. Morate se krstiti. Morate se zaobljubiti. In **morate** podpisati.

A kaj naj se dogaja, ko pa ste vi novorojenček in nimate pojma o temu, kaj je zaobljuba?

Vsaj tako mislijo in se starši namesto vas odločijo, da vas bodo predali nekam, ker so prepričani sveto, v dobrem ali slabem, da to pač potrebujete in se **zapiše sveta zaobljuba**, da ste vi grešnik in da svetega telička pač daste v sveto mašo ali kamorkoli že.

Saj veste, cerkev je krvava cerkev. Kakorkoli jo sprejemate, v imenu cerkve in Boga, sprejeli ali ne, je milijone in milijarde ljudi umorjenih. Milijone in milijarde svetih duš je ujetih in ugonobljenih. Tako, da, to ni sveta cerkev!

Zato ste dejansko vi tisti, kateri ste sveti, čisti in predajate sebe v to, v nesveto deželo zato, da jo čistite in razčiščujete. To si pomnite in zapomnite!

Nič slabega v temu. Vendar morate začutiti.

Zato dajajte možnost, da otroci sami po sebi izberejo, če si to res želijo ali ne. Ne se odločati namesto njih, ker prevzimate marsikatera bremena in zaobljube.

In ko vi se odločate, da je nekaj dobro za otroka, vi stojite za vsem, kar je takozvano »dobro« za otroka, ker ste vi nekdo, kateri postane njegov lastnik odgovorni. Tako, da, res delajte po srcu in ne zato, ker starši, ker sosedje, ker dedki in babice pričakujejo, da boste vi čisti kozliček, kateri bo očistil religijo, religiozne postavitve in vse, kar je grešnega. Bodite, no, brihtni in srčni in poslušajte sebe! Če si to želite, postanite to, kar želite. In odločajte se, ko boste polnoletni oziroma zbrani.

To velja tudi za Tebe, Lanjuška! Tako, da, bodi pazljiva v teh merilih!

Kakorkoli že, ko je nekako zapisana beseda, ko nekako se odločiš za to, da podaš otroka v cerkev, je potrebno tudi iz cerkve narediti izpis.

To Moja Lanjuška še vedno ni izpeljala, pa čeprav so nekateri to že izrazili. Malce Jo moram okarati zato, da vas Bom spomnil, da ste vi enaki. Niste nič drugačni. Vendar vas ne obremenjujem s tem, da se morate izpisati. Ampak, nekdo vedno znova da to: »Saj bom. Saj bom. Saj bom!« Vendar, včasih jo moramo malce pokarati.

Ko je pisana zaobljuba, ko je zapisano – tako v krstu, tako v zaobljubah poroke pomeni, da morate enako z enakim izničevati, da zaključite zaobljubo.

Če ste se torej podpisali in zapisali v sveto knjigo kakršnekoli namena, se pravi, tudi občinsko, se morate po enakemu sistemu tudi izpisati.

Torej, pisana beseda se izniči le z nasprotnim polom izpisane besede. To pomeni, da je na papirnati strani, tam, kjer je vidno, potem izničeno.

Kaj pa ostane?
Ostane energija.

Kako izničiti energijo?

S čustvi, z obredom. Če je bilo morda obredno stanje, se z obrednim nasprotnim polom izniči, izenači ali uravnovesi. To je tisto, kar je potrebno narediti.

Kakorkoli že, tako se izniči zapisana beseda.

Vendar, še nekaj ostane od zapisane besede!

Zapisana beseda je podkrepljena s čustvi. Ko jo vi čustveno podprete v dobrem ali slabem, lahko naredite dober zapis ali slab zapis.

Če boste z jezo ali besom naredili zaobljubo, da boste prodali podjetje zato, ker ga morate, ne boste dali dobre energije naprej. Takšno podjetje običajno propade. Ni obsojeno na razcvet. Nikakor ne. Razen, da ga ponovno preoblikujejo. Malce numerologi zaslužijo. Malce preoblikujejo števila. Obrnejo to v novi posel. In če imate morda dobre energije na sebi, boste pod svojo energijo, pod svoj zapis preoblikovali zapisano besedo, bo morda kaj boljšega, konkretnega ali kaj polnega.

Izvolijo. Mislim, da Sem kar v popolnosti odgovoril na vaše vprašanje.

»Pozdravljeni, (Jasara) draga naša Lana in pa seveda Gospodje in vsi, ki ste danes tu. Res, najlepša hvala za to mogočno delavnico spet. Jaz pa imam eno vprašanje. (Jasara) Vi ste govorili pri zaobljubah o, da se delajo tudi uroki. Kaj, če se mi ozavestimo potem, da nekaj ne delamo prav – kako lahko te uroke izničujemo? Hvala vam.«

Če ste pozorni skozi tok življenja, se pravi, zaobljuba ali tisto, kar nekaj dajete je vedno urok zato, ker je namen energija. Vi z namenom energijo odpošljete in ko se energija nekam nakopiči, shrani ali oblikuje pomeni, da nekoga ulovi ali se kopiči. Se pravi, tam, kamor jo usmerjate, to je dejansko vaš urok.

Ne more biti drugače, ker je misel, namen tisto, kar odpošlje energijo. Energija je ustvarjena s točno določenim zapisanim spominom in točno ve, kakšen je njen program – dober ali slab.

Ko vi hočete to izničiti, je najprej pomembno, da se ozavestite.

Na primer, zopet Bom dal primer religijo. Nekdo Me bo našeškal, vendar dejansko tako moram narediti. Se pravi, vi hodite v cerkev. Lahko že od malega. In v nekemu momentu se vam upre dejansko želja, da bi vi še hodili v cerkev. In vi hodite v cerkev zato, ker so starši tečni, zato, ker so stari starši zagriženi verniki in bi se jim zamerili do vratu in do nebes. In če bi bili še na tej strani, bi se jim še globlje zamerili. Če bodo na oni strani, se jim boste še huje zamerili. Zato boste dali tudi otroke krstiti, ker so bili vsi v vaši veji rodnosti in plodnosti predani cerkvi. Se pravi, boste vi tudi svojega potomca zaradi **dobro** drugega vse dali v en koš in tako nadaljevali energijo naprej.

To pomeni, da fokus je tisti, katerega vi ustvarjate.

Ko se nekaj zgodi, je namen ustvarjen.

Kako izničiti?

Torej, najprej izničiti tako, da se ozavestite, da, na primer se vam telo upre. In ko se vam telo upre, je to prvi znak, da nekaj je potrebno narediti.

Na primer: Jaz bi šel v cerkev. Kaj mislite, kaj bi bilo? Zemlja bi padla na kolena. Vsi bi bili presrečni, ker Me vidijo. Po mojem bi Me prestrelili, če bi Me le zmogli in bi Me povlekli navzdol samo zato, da bi se iz Mene hranili.

Kaj mislite, da je drugače z vami? Nič drugače!

Zato, če se da, se Jaz osebno malce izognem cerkvi. Malce pogledam tako, malce koga potolažim, vendar ne diham s cerkvijo.

Zakaj?

Ker Sem prerastel to. Zelo preprosto. Torej, poslušam Sebe. Če nisem povabljen, ne vstopam. Če sem povabljen, vstopim. Spoštujem red in harmonijo. Torej, če Moje telo želi iti v cerkev in da se v cerkvi počutite blagostano, blagodejno, božansko, pomirjeno, da dihate s cerkvijo, potem ste to vi in hodite v cerkev.

Ko se vam cerkev upre, ko vam cerkev daje odpor, da z muko in odporom, odbojem hodite v cerkev, dragi moji, je čas, da ne hodite tja, ker se vam upira.

Sem že polovil misel. Torej otroci, če nočejo hoditi v šolo, se jim upre misel, ne hodijo več v šolo. Ne. Ne. Ne. Ne. Ne. To ni enaki zakrament. To je nekaj drugega!

Torej cerkev. Govorim samo o cerkvi.

Zato je potrebno poslušati svoje telo. Torej, ko se telo upre je čas, da se odmaknete od nečesa, kar se tukaj ustvarja oziroma kar se prenaša. In ko vi to vidite, se vi pričnete

ozaveščati. Skozi ozaveščanje pričnete sebi dopovedovati in pravite: »Jaz tega ne morem več in ne želim več.« Torej, pričnete raztapljati energijo, katera je ustvarjena. Skozi raztapljanje energije pa vi dejansko pridete do osnove, da se vi odmaknete iz tegá.

In ko se vi odmaknete, energija še vedno kroži. Še vedno bodo prišli ljudje, še vedno vam bodo kdaj pa kdaj potrosili: »Zakaj ste vi tako slabi, da ne hodite na izpoved, pa bi se morali kot grešniki spovedati!« Komu pa? Župniku, polnega greha, polnih skušnjav? Vsekakor, da. Morda pred Bogom, da. Pred katerim Bogom? Pred okrvavljenim Bogom, cerkvenim Bogom, religioznim Bogom? V imenu Boga se ubija mrličje in postavlja vse na oltarje!

Dobro, komu bi se vi kot čista duša izpovedali?

Samo lastnemu sebi. Lastnemu sebi, svojemu duhu, svoji energiji. Nikomur drugemu. Na svetu nimate nikogar, da se boste drug drugemu izpovedali, da je tako popoln, da bo lahko dejal: »Dobro, odvzel sem ti grehe. Hitro ponovi deset očenašev, pa ti pade vsak zakrament in vse bo očiščeno.« Tudi nekateri, kateri morijo in se znašajo fizično nad nekom, umorijo nekoga, so bili neprištevní, ker so se malce travce nakadili, malce napili in juhej, so čez dva dni zunaj.

Super sistem imate! Res.

Vsekakor je to zorenje duše. Ampak, takšen je vaš sistem. To ste vi, dragi moji. To je vaše življenje. Žalostno, vendar pravo. **Točno takšnega rabite, da se pričnete upirati, da se postavite in da rečete: »Tukaj je pa dovolj! Tukaj se mi telo upre. Tukaj jaz poslušam sebe!«**

In takrat padajo vse energije, katere so postavljene.

Če, seveda, si želite še hitreje s čim pomagati, imate tudi predhodna predavanja, kjer smo že opevali, **kako izničevati uroke**. Vendar so ta izničevanja tako mogočne, tako velike, katere so podane, ali iz strani Najvišjega od Najvišjih prav v nasprotni strani. Veste, da ženske, katere delate to kot pomoč drugim, dobivate nazaj tudi menstruacijo. Kar pomeni, da tiste, katere ste v meni ali v menopavzah, lahko skozi ta doprinos dobivate tudi menstruacijo nazaj. Skozi kar se tudi marsikaj izčisti.

Tako, da, niso to kar nedolžne stvari, kar tako. Zato morate res čutiti in res dihati za to, da kje kaj pomagata, odnesete ali doprinesete.

Če poslušate sami sebe, nikoli ničesar ne zgrešite.

Kar izvolijo.

»Prav lep pozdrav tudi z moje strani. (Jasara) Hvala vam za vse, kar nam dajete. Imam pa eno vprašanje. Zdaj, obljube in zaobljube, ki smo jih dali tudi gor in smo spomin izgubili. Ali nam lahko mogoče svetujete ali pa podate kakšno tehniko, kako priti lažje do tega spomina?«

U, kako priti do tega spomina? Zelo preprosto.

Če boste opazovali sami sebe. Na primer, vi imate določen program vzgoje. Vi ste vzgojeni, da v določenem času vi postavljate tako, kot drugi želijo. In to je program, v kateremu se izoblikujete. **Izoblikujete neko podobo, neko formo, neko kvaliteto, da ugajate.**

Če želite, da vas imajo radi, morate ugajati. Ker, če ne boste ugajali in plesali po njihovih taktirkah, vas bodo sovražili, vas bodo izločili. Boste izloček družbe. Ne boste priljubljeni. Vas bodo morda še kje malce pretepli, se še kje kaj znašli zato, ker ste drugačni.

Torej, izhajati iz sebe je največja umetnost. Kako najti tisto, kar ste se v usodi zaobljubili?
Zelo zelo preprosto!

To pomeni, da tisto, kar vam v ozadju vedno znova pride na površje, da si želite.

Bom dal primer, na primer: Dekle, katero si je silno želela biti frizer, z najboljšimi peticami, z najboljšo umsko in razumsko enoto, je dosegala najboljše rezultate. Kaj pa mislite, da bodo starši dopustili, da bo oseba frizerka? S peticami!? S posebnimi priznanji. Nikakor ne! Odvetnica bo!

No, tako se je dekle izšolalo za odvetnico. A ona je ves čas hrepenela biti frizerka. Ker, če bi bila frizerka, bi dejansko srečala in prvič, **delala posel, tisto, kar si je želela.** Kar je v prvobitu Zgoraj videla, da bo skozi »frizeraj« srečala določen krog ljudi in točno tisto usojeno energijo partnerstva, skozi katerega se bo ona zaobljubila in bila srečna in presrečna.

Ker pa so bili starši bolj inteligentni in bolj pretkani in bolj mogočni in so vedeli, kaj dekle rabi v življenju, da bo srečno, so jo dali v smer odvetništva. Odvetništvo jo je peljalo v vode – saj veste, najbolj pretkane, najbolj barabinska posla, kjer je vse popolno čisto, kjer je vse tako kristalno, kjer se tepejo, goljufajo, kradejo. So nasilni. So taki, so onaki. Torej, je ves svet popolnosti, v narekovajih opevano, tam, kjer je sodstvo.

No, in dekle so dali v sodstvo. Kaj mislite, ali je bila srečna? Ne, nikakor ne!

Spoznala je fanta. Poročila se je zato, ker je bil odvetnik, ker je bil sodnik. Starši so bili ponosni. Malce so se dotitulali, da je njihova hči dobila sodnika. Doma jo je pretepal. Bil je nasilen. Imel je veliko žená. Veliko takšnih in drugačnih partnerskih odnosov. Tudi sam je bil velikokrat zelo zadovoljen in potešen iz strani večih moških in še marsičesa.

Kaj mislite, kaj je in kako je potem priti tako preprosto do svoje sreče? Poslušati enega ali poslušati sebe?

Tako je prišla oseba do točke, da se je uprla. Izstopila. Po vsem, kar je bilo težkega – po težkih mukah, po zlomih in po vsemu nasilju je končno zmogla vse skupaj, po 25-ih letih, pustiti in izpustiti.

Dekle je odšlo iz sodstva, iz uradnih smeri, iz dobro poslovno situiranih postavitev. Doma oba, oče in mati zdravnika z velikimi titulami, prepolna in napolnjena z največjimi častmi in predanostjo služenjem ljudem. Verjemite, ti ljudje so najbolj popolni, ker delajo s srcem! Nato pride dekle na površje in pravi: »Oče, mati – ločila se bom!«

Ostala je brez vsegá, s polomljenimi kostmi. Z dvema otroki, ubogimi, kateri jih je partner odvzel. In znova je pričela vse od začetka.

Kaj mislite, kaj se zgodi po 25-ih letih?

Ženska vzame škarje in prične izoblikovati frizersko postavitve. Postane ljubezen frizeraja. Vrže se v posel. In čez 26 let spozna nekoga, s katerim je srečna in presrečna. In dobi nazaj dvoje svojih otrok, ker je ustvarila steber stabilnosti, steber odseva.

Ker je postala ženska stabilna, si je upala, zaupala.

Danes ima zakon. Danes ima ljubezen. In oba otroka sta prišla nazaj. In danes je že v tretje noseča. Kar pomeni, dober spodrseljaj, a dober vzgib za marsikaj.

In ko pridete v točko realizacije svojih sanj ali želj, ste vi prišli do točke Usode, kjer ste prehajali in izhajali izključno iz sebe.

Torej, ne potrebujete tehnike, ker morate v življenju se samo naučiti pretehtati in spoznavati sami sebe. Ali poslušati druge in ugajati drugim. Ali pa iti v svoj svet, v svojo energijo, poslušati sebe in iti v gazi proti svojemu cilju. Kar je pa težko, ker je daleč stran od tistega, kar je tukaj postavljenega.

Ali si upate, ali si zaupate, pa je druga zgodba, kjer pa je rast ali bolečina, skozi katero vi ne zmorete več, ker padate, drsite in polzite. In ko padete na najnižjo točko se zavedate, da ne morete več, pa še malo pohodijo na vas, da še malo pocvilite.

In takrat je samo dvoje: ali umrete ali pa se vdahne, zaživi in se postavite. In greste naprej točno proti realizaciji svojih ciljev, svojih želj in svoje globine. In proti svoji usodi. In na koncu poti, svoje življenjske poti se s ponosom obrnete nazaj in rečete: »Da! To je bilo vredno živeti!« In greste dalje. In se osvobodite Zemlje.

Tako zelo preprosto. Tako zelo enostavno. Pa tako zelo zahtevno. Samo to je pomembno.

(ploskanje)

Jasara. Jasara.

»Lepo, lepo pozdravljeni Gospodje. (Jasa) Hvala za vse, kar nam dajete. (Jasara) Mene pa zanima nekaj – v davni, v naših prejšnjih življenjih smo imeli tudi dobre zaobljube. Tudi dobre pogodbe. Tudi dobre, kako bi rekla, zaobljube med partnerji. Kako v tem življenju se te dobre zaobljube odsevajo? Ali se to začne odsevat že prej v življenju, da dobimo neke priložnosti? Pa mogoče kaj zamudimo, ker sami nismo toliko zgrajeni? A to pride na dan takrat, ko sami sebe že dodobra sestavimo in pride potem polje boljših zaobljub in boljših priložnosti? Ali je v bistvu tako, da tisto dobro je šele ta usoda, o kateri ste govorili? Hvala.«

Zelo dobro vprašanje!

Ko nekako vidite – kaj Sem predhodno opeval?

Sem dejal: iz vsakega življenja imate spomine. Torej, ostane sito, kaj je ostalo nezaključenega oziroma nečastnega, nepopolnega – tisto nekaj, kar duša ni sprejela v

sebe. In zaradi tistega kosa so vzeli kos pogače proč in dali v to življenje. Tako so iz življenja podajali kos pogače po pogače. Tako so sestavili tir vašega življenja. Kar pomeni, da tisto, kar je najboljše, kar je briljantno – kaj mislite, da se boste ukvarjali in kotalili tukaj po Zemlji? Ne! **Najboljše se shrani in se vam odvzame! Zakaj bi bili vi srečni, ko pa imate še za jesti toliko in toliko pogače?**

Kaj mislite, da je Zemlja tako inteligentno srčna, da vam bo to kar dopuščala? Ne. Dokler boste pluli po njihovih zahtevah boste jedli pogačo, kar vam bodo oni odrejali.

Ko pa boste prišli v ta tir, da se boste odločili, da boste iz sebe izhajali in stopili naprej kot nekdo, kateri je zmožen sebe poslušati in sebe soustvarjati, pa boste počasi počasi pričeli pluti sreči naproti.

Ampak, sreča je tam zadaj. Vi ste pa tukaj.

Kar pomeni, da **morate iti čez točno določen tok dogodkov, da vi lahko postanete srečni.**

Ko ste v davnini bili, na primer, z nekom srečni in ste izživeli nekaj, kar je bilo popolnega, ta kos v temu življenju ni zapisan zato, ker ga sploh več tukaj ni, ker je v spečem stanju, v reki spanja ali časovnice, kjer duše preprosto lebdijo in shranjujejo nad seboj ali v sebe potem izživete kose.

O tem deležu nismo veliko govorili.

To je čas ali plast, daleč daleč nad astralom. Se pravi, to je ena plast, ena sfera, kjer je tako kot reka mrtvecev, kjer duše preprosto v rekah tečejo in spijo. In ko iz vas izstopi določen zapis, morda ob zaključku vašega popotovanja, se ta kos shrani v to gibajočo se, spečo enoto. Ta energija se zmore pripeljati, ko je vaš izdah. Se pogleda vaše dobro. Iz davnine se pretehta vaše slabo in se že nekako takoj loči – davninsko dobro/slabo, sedanje dobro/slabo. Se pravi, dobro–dobro skupaj, slabo–slabo skupaj; nedokončano–nedokončano zaradi takšnih ali drugačnih postavitvev. In tisto nekaj dajejo v življenje.

Dobro dajo zopet na speče stanje, znova v takozvano reko valovanja ali ne ravno smrti, ampak boljše čakanje. Reka smrti je v globini, ker je po razkroju. Se pravi, gor je pa tisto zgoraj, kar je dobrega in fantastičnega.

Torej, v temu življenju se, žal, ne pretakate preko dobrih zapisov. Zato boli, zato, ker imate v podzavesti, da je bilo nekaj lepega, ampak, nekaj pa je kljub vsemu ostalo nedokončanega.

Morda pa ste bili z nekom, dejal Bom čisto v primeru, nič na vas konkretnega, se pravi, da ste bili z nekom in ste bili srečni. Ampak, kako je bilo tisti trenutek soustvarjeno, da ste vi morda nekoga ujeli? Ha, morda ste se nekoga znebili? Morda ste, čisto preprosto, malce strupa kam nalili? Tako, čisto mimogrede, kar je bilo v zgodovini čisto normalno. Še dandanes bi bilo, če bi si več upali. Morda pa ste naredili splet okoliščin, da se je tista tekmovalka morda čudežno znašla v postelji ali v objemu drugega? Kdo bi vedel, kakšen je bil razlog, da ste vi končno prišli do princa svojih sanj? Načini, kako priti do nekoga, da ste potem z njim srečni in presrečni, so lahko različni. In prav ti koščki so pa tisti, kateri pa morda komu niso v dober doprinos ali v dober spomin. Zato pripeljejo v točko, da se zopet dogaja bitka za obstoj.

Morda kakšen moški se potem takoj ne odzove.

Če se v davnini ni odzval, se z razlogom ni odzval. Torej, morda je pripadal drugi. Morda tista druga oseba ni pripadala in živel z njim ali pa se je pripravljala na življenje v dvoje, troje ali kakorkoli že.

Torej, celega zapisa tukaj v življenju nimate. Ampak ostane na situ, se pravi, ta dogodek, ta oseba, ta pozicija. In iz teh pozicij se potem kotali tudi dober doprinos, kot ga zmorete izoblikovati.

Vendar, običajno je tako – ko je oseba bila z osebo srečna in presrečna in če je ostal vmesni čas samo do spojitve oziroma do tegá, da je prišlo do zaobljube, da je ostal sporen, je to tisti vmesni čas, s katerim se lahko posameznik sooča in pada.

Kako v temu življenju popraviti ta zapis in priti do njegovega srca, da pade na kolena in vas zaprosi in reče: »Vola la, želim biti tvoj in vaš in celo življenje.« Hm, kako priti do tegá, ko so lahko ti mali drobni koraki tako pekoči ali spotikajoči?

Vendar, če se zmorete zagristi in zgristi skozi to in če ste dovolj vztrajni, pride tudi do realizacije.

Torej, pomembno je, da začutite, da vidite, ali je z nekom ali ob nekom vaše telo odprto in zacveti in se zbudi? To pomeni, da imate nekaj dobrega. Nekaj, kar je bilo v zapisu dobrega.

Lahko ste imeli, uuu, dober seks, pravi Nekdo. Vam Bom dal »dobro spolnost«, da Me ne bodo tako čudno gledali. Saj bodo dejali, da Sem že čisto zemeljski.

Ampak, se pravi, pomembno je, katere segmente ste imeli v določenem obdobju super in fajn. Torej, če ste bili v posteljnih idejah zelo fantastični, imate zelo dobro podlago, da boste tudi v temu življenju nadaljevali v posteljnih idejah. Če ste bili v davnini samo ljubica in ne žena, imate tukaj dobro podlago, da boste v temu življenju znova ljubica, dokler ga ne boste očarali, da boste morda ženka. Zavisi od zapisov od vsakega posameznika.

Vendar je najtežje, ko se spomnite, da je bilo z nekom nekaj dobrega. Najtežja podlaga, kar se pa lahko zgodi pa je, da sta bila dva srečna in presrečna in se potem zgodi kakšen umor, kakšna vojna, kdo koga odpelje. Morda kakšne ofenzive, napadi, se pravi, masovna izoblikovanja, se pravi, kjer vi niste imeli moči, da bi nekaj zaustavili ali zaradi bolezni. Se pravi, pa tam ostane zapis nedokončan.

In tukaj se tudi vi malce spotikate. Se pravi, in **skozi to** se zmorete spremeniti in izoblikovati, če čutite, če hrepenite, če si zaupata in če oba stopata tej poti naproti.

Tako, da, tukaj so te zaobljube – tako po davnini ostale kot sito. Tiste, katere so ostale kot neizoblikovane ali nedorečene, katere je potrebno še spremeniti.

Sem bil dolg? Vsekakor.

Če še morda kdo želi povprašati? Kar izvolijo.

»Jaz bi vas vse prav lepo pozdravila. (Jasara) Se zahvalila za vse modrosti, za vsa učenja posebej Vam in vsem Gospodom ter naši zlati Lani. (Jasara) Me pa mal zdaj bega: zaobljube – karma – usoda? Moram priznat, da zdaj imam pa majčken zmede v glavi. Nekoč, ko sem bila na osebnem kanaliziranju mi je Nekdo rekel, da sem vedno dajala samo za druge in da za mene ni bilo nikoli neke velike sreče. Da pa v tem življenju si bom končno to zaslužila. Zdaj pa mene spet kle zanima, a je to, so bila iz življenja v življenje to zaobljube, da mi je bilo težko? Ali je bilo to karma? Ali je to usoda šele zdaj? Tukaj, če mi lahko majčken razložite? Hvala.«

Zelo preprosto.

Zaobljube so takrat, ko nekdo sam iz sebe izhaja in se podaja in izoblikuje. Se pravi, ko se jaz, na primer, zaobljubim, da bom z nekom živel in postavljaj ali soustvarjal neki tok nekega življenja pomeni, da zavestno lahko vplivam na neki koncept nekega popotovanja. **Vendar, nekaj je tisto, predno sploh prihajate v čas. Se pravi, to je čas, katerega gledate, opazujete in kjer kot višji modreci vidite, kje lahko doprinašate.**

To je tisto, kar Sem vam predhodno opeval in skozi kar, kot svet usode vidite in si zaobljubite sebi in drugim in dorečete, kje boste kaj pomagali ali zaključili. To so vrste zaobljub v svetovih nad vami, daleč stran od Zemlje in od tega ponorelega sveta.

Potem pa pridete v Zemljo in, vola la, tukaj vas počaka Zemlja – vse, kar se je dogajalo z materijo. Vsi spomini, kateri so bili ustvarjeni v času, ko je bila fizična materija in v to zavestno vstopate. To so povzročali lahko drugi. Lahko tudi del sami. Ni pomembno.

Torej, pomembno je, da se zavedate, ko greste v plast Zemlje, je to nekaj, kar je že tam postavljeno.

Tako kot bi dejal – sedaj sem na odru in imam na odru lepo cvetje. In želim priti na drugo stran k vam. Pomeni, da tam ni cvetja. Zakaj bi pričakoval cvetje, ko pa jaz vem, da lahko cvetje prenesem k vam. Torej je zavestna odločitev, da Bom tam imel cvetje, ker ga Bom odnesel s seboj in ga prinesel k vam. Rešitev.

Torej, zavedati se morate, da so to različni časovi.

Svet Zemlje je svet plasti razkroja in vsega, kar se dotika materije. Tisto, kar je povzročala materija kot nekaj častnega, veličastnega, kot nekaj, kar je morda – ni bilo ravno veličastno, da ste morda koga pretepli, komu odvzeli hrano in jo stiskali v usta, da ste se vi najedli. Morda ste koga podprli in ga pobrali. Se pravi, vse, kar je delala in sodelovala fizična materija, so fizični zapisi in so ustvarjeni v Zemlji.

To pomeni, da ko zapuščate telo in odhajate iz telesa, telo z vsem spominom, z vsemi dušami, kateri so v notranjosti, se pravi, Vodno Sirharjuno, telesno dušo, se pravi, črevesno dušo, okostenelo dušo in še eno dušo, o kateri ne Bom govoril, se pravi so, v grobem štiri osnovne energije duš, katere ostanejo v Zemlji.

Torej, to je svet, katerega vi pustite za seboj.

Če bi bilo drugače bi vi, ko vdahnete na novi svet, v novi čas, ko zapuščate telo in pobegnete od njega nekam daleč stran, da bi ga pobrali z vso ljubeznijo, z vsem, kar ima v zapisih, vzeli s seboj. Pa ga ne! Zakaj pa ne?

Ker ga ne želite, ker vam ni časten, ker pozabite in ker niste del tega sveta toliko časa, dokler se zapisi ne izenačijo.

Torej se morate zavedati, da je to kot tribuna, kot spodnji del in zgornji del tribune. V spodnjemu delu smo v Zemlji, smo v materiji, smo tukaj, kjer smo. V zgornji tribuni pa je nekaj, kar je Nebo, nekam, kam prehajate. Torej, dva čisto ločena energetska pola.

Zaobljube pa so tisto, kar se lahko dogaja Zgoraj in kar vi lahko tudi spodaj ustvarjate. Ampak, **ustvarjate v Zemlji zaobljube običajno take, kjer ugajate drugim**, o čemer Smo se tudi dotikali.

Torej, dva različna svetova, dva različna postavitvena reda, na katere lahko vpliva, ali Nebo ali Zemlja.

Kaj pa podzemlje? Kar pa tisto, kar je spodaj?

To pa je tisto, kjer vi lahko zavestno pripadate, če se odločate – na primer: sekte, skupnosti, pripadnosti različnih verovanj. Satanizem je spodaj, ni Zgoraj. Torej, tam, kjer se uporablja kri, kjer se vi zaobljubite in predajate in odpirate telo, da bitja podzemlja, zla, lahko vstopajo v vas – vola la, postanete del njihovega sveta, je to tudi zaobljuba, ker dušo za dušo prodate in zabarantate.

Torej, kdo odgovarja? Nebo? Ne!

Vi, ker ste v telesni strukturi, ker ste tako začutili ali pa ste prespali in so drugi odpeljali pot. Torej, če ste iskreni in pogledate na svoje poti, boste videli, da vi, v določenih momentih, skorajda 90 procentov življenja, ustvarjate in sebe podajate v podrejene položaje družbi, prijateljev, privržencev oziroma krogu, v kateremu se gibate, da ste del tega. Ali pa kar spite in prespite in se na koncu zbudite in se obrnete nazaj, pa pravite: »O, a jaz sem bil na morju?« Hm, bili ste na morju, ampak sedaj ste zopet v službi.

Tako se dogaja v času, ko ste vi dobesedno samo v svoji, v svoji liniji svojega toka in preobrata.

Zato so zaobljube tako zelo intenzivne in delikatne.

Ampak, **eno so zaobljube**, o katerih Smo govorili, **pred življenjem. Eno so zaobljube, katere ustvarjate v fizičnem življenju. Eno so zaobljube, katere duhovi, duše in zunanje energije dajejo nazaj vam, da vas preoblikujejo.**

Kot na primer, če ste vi, na primer koga izdali in so posledično kaznovali nekoga, so ga po krivici obsodili pomeni, da ste si toliko in toliko sovražnih duš nakopali.

In ko boste prišli kot zapis, kot podlaga v novo življenje, vam bodo drugi poskušali narediti enako pot krivice nazaj zato, da se pretehtajo in izenačijo ali popravijo ti zapisani zapisi.

Vsekakor pa je zopet odvisno od vsakega posameznika, v kakšno podlago karme je prišel, kakšno podlago karme so ustvarila bitja Teme, globine, globočine. Se pravi, to je tisto nekaj, kar je soustvarjenega. Ker materija je nekaj, kar zapuščate in materija je ustvarjena.

Ko vi od Zgoraj vstopate v materijo, vi postanete vlietek v materiji in vi živite v materiji. Zato je to kot sveti prostor, v kateremu se nahajate in živite v simbiozi z različnimi bitji.

Zato je tako zelo težko poslušati sebe, ker imate en glas, kateri vam pravi: »Uuuu, daj, naredi to in ukradi to!« Drugi bo dejal: »Neee narediti to, ne krasti, ker vas bo nekdo kaznoval!« In potem: »Mhm, če bom ukradel, ne bom lačen! Če bom pošten, bom lačen!« Le kaj narediti? In tehtate in poslušate.

Že to je osnova, da v telesu niste sami. Kaj šele izven telesa!

Zemlja je galaksija, je vesolje, je svet popolnosti vsega v malem. Zato se v telesu shranjuje vse in je zavis, kakšen zapis imate.

Ampak, ni pomembno, kakšen zapis imate!

Eni imate težjega, eni imate lažjega. Pomembno je, da v zapisu najdete sami sebe. Da si rečete, da si dopoveste, da boste srečni in da boste naredili to, da boste poslušali sami sebe, svoje telo, svoj občutek, sami svoje srce in da boste stopali naprej ne glede na to, če bo gorelo, če bo trpelo, če bo bolelo, če se boste do vratu utapljali v živemu blatu – boste dihali, se boste borili, dokler se čudež ne zgodi, se ne odpre oblak in morda spere živo blato iz vas.

To je živa odločitev, kjer padejo vse zaobljube, vse ujetostih vsega.

Tako pade karma, ker jo prerastete, ker plujete z dogodkom. Je težko. Vendar pridete na površje in pridete do točke usode. Vendar, nikakor se ne smete smiliti samemu sebi.

Zemlja ni kraj, ni raj užitkov, ampak je delo in trpljenje, ker spreminjate, ker ozaveščate, ker popravljate staro – lahko svoje, lahko pa sploh ni vaše.

Lahko da je telo čisto od drugega, ker niste imeli veze s tem telesom, kar imate. Zato se velikokrat dogaja, da v družini ali v družinskemu krogu imate različna bitja – kot bi vas iz različnih kraljestev zmetali na kup. Eden Zemlja, eden Nebo. Eden zloba, eden hudoba. Eden pa ljubezen! In ta prenaša vse in za vsakogar.

Tako, da, nič smiljenja samemu sebi! Odločite se, kaj želite biti? Srečni – nesrečni? Popolni? Radostni? Kakršnikoli? Življenje imate v svojih rokah! Zato bodite borci. Bodite vztrajni. In bodite življenje. Bodite iskra in ljubezen in ne trpljenje!

Tako, da, Jaz bi se s temi besedami postopoma poslovil. In vam želim še naprej en res lep in krasen dan.

Lepo, lepo pozdravljeni.